

Malamalamaga i le lautele o le atulaulau

Unati i le mata!

*Lenei lalolagi vaaiga foi o le manata o le alu ai'e o le lae nei mea uma e faasino i Le na fausia, o le
tua?*

*“Tuuina foi e Ia le manatu... lalote o lae taatia i tatonu tatou e faamaonia ai se tasi leni alaga e
siti atu leni lalolagi mafai ona tatou tete manatu faalemafauau.” (Yesaya 11:6, 9)*

Tatonuia

Bob Thiel, Ph.D.

Malamalamaga i le lautele o le atulaulau

Unati i le mata!

Tolenia Bob Thiel, Ph.D.

*Azalikeloba ©2016/2017/2018/2019/2022 umde palele ya gagwe. Engweso 1.5. lego motha fela a baleda dilo tseo. *Konclineda uma faie talitanu alasaifua na e swanetse go ba ebe. 1036 W. Grand Avenue, na tibongo ya Graver, na diiki ya California, 93433, U.S.A. ISBN: 978-1-940482-09-5.**

Kodet žmanija negali išpresti savo problemų?

Pe e te ilea o mea muamua ma mea mutimuti o lea ta'ua i le Tusi Paia na tala'ia e Jesu malamalamaga i le lautele o le atulaulau?

Oyebi ete Bakenzi ya Nzambe ezalaki tikamba oyo bantama mpe bato ya libaso oyo balandaki bango bezalaki kolua tikebi mingi?

Ar Dievo karalystė yra Jėzaus asmuo? Ar Dievo karalystė Jėzus gyvena savo gyvenimą muomyse dabar? Ar Dievo karalystė yra kokia nors būsimą tikrąją Karalystė? Ar tikite tu, ko mako Biblija?

O le a le mala? O le ā taru lava le Mala o le Atua? O le ā le a'ua'ega a le Tusi Paia? O le ā na a'aa'o e le ulua'i latu Kerisiano?

Oyebi ete nsuka ekaki koya te tu ntango Bakenzi ya Nzambe ekasakolama na makili lakola matatali?

Nuotraukėje ant priekinio viršelio parvaizduotas oriukas, galintis su vilku, kurį sudaro Bordinė sprauda ir grafika.

Nuotrauka ant galinio viršelio yra originalaus Dievo bažnyčios pastato Jeruzalėje dalis, kurią 2013 m. padarė daktaras Bobas Thielis.

LOVANE MEA

1. *Koboma ye lakala zabulu saki te akaki kokweya?*
2. *Mannayo ebele goba keerwa waadimo goba?*
3. *Hlaacloganya goba o diragaletšwe ke selo se sengwe sketsi?*
4. *Mmitšša ke lešilo o ka ma tshwela kammolaya letemona?*
5. *Khunamana mo maatong a gagwe gamme wa mmitšša sadimo re
šiyela kegapelo*
6. *Spontšha elede mang ebele ebolela gore ke mangla mathomo...*
7. *Seka nase bonagale kad shyé aed*

Ba arabelago ka gena

1. *Koboma ye lakala zabulu soki te akaki kokweya?*

Pasaulis susiduria su daugybe problemų.

Daugelis žmonių yra alkani. Daugelis žmonių yra prislegti. Daugelis žmonių susiduria su skurdu. Daugelis tautų turi didelių skolų. Vaikai, iskaitant dar negimusius, patiria prievartą. Vaistams atsparios ligos kelia nerimą daugeliui gydytojų. Didžiųjų pramonės miestų oras yra per daug užterštas, kad būtų sveikas. Įvairūs politikai grasina karu. Teroro išpuoliai nuolat vyksta.

Ar pasaulio lyderiai gali išspręsti problemas, su kuriomis susiduria žmonija?

Daugelis taip mano.

Nauja visuotinė darbotvarkė

*2015 m. rugsėjo 25 d., po Vatikano popiežiaus Pranciškaus pagrindinės kalbos, 193 Jungtinių Tautų (JT) šalys balsavo už tai, kad įgyvendintų 17 tvaraus vystymosi tikslų, kurie kartais buvo vadinami *Naująja visuotine Ag enda*. Štai 17 JT tikslų:*

1 tikslas. Visur panaikinti visų formų skurdą

2 tikslas. Panaikinti badą, užtikrinti aprūpinimą maistu ir geresnę mitybą bei skatinti tvarų žemės ūkį

3 tikslas. Užtikrinti sveiką gyvenimą ir skatinti visų amžiaus grupių gerovę

4 tikslas. Užtikrinti įtraukų ir teisingą kokybišką švietimą ir skatinti mokymosi visą gyvenimą galimybes visiems

5 tikslas. Pasiekti lyčių lygybę ir suteikti galčių visoms moterims ir mergaitėms

6 tikslas. Užtikrinti vandens ir sanitarijos prieinamumą ir tvarų valdymą visiems

7 tikslas. Užtikrinti prieinamą, patikimą, tvarią ir šiuolaikišką energiją visiems

8 tikslas. Skatinti tvarų, integracinį ir tvarų ekonomikos augimą, visišką ir produktyvų užimtumą ir padarų darbą visiems

9 tikslas . Sukurti atsparią infrastruktūrą, skatinti integracinę ir tvarią industrializaciją ir skatinti naujoves

10 tikslas. Sumažinti nelygybę šalių viduje ir tarp jų

11 tikslas. Padaryti miestus ir žmonių gyvenvietes įtraukias, saugias, atsparias ir tvarias

12 tikslas. Užtikrinti tvaraus vartojimo ir gamybos modelius

13 tikslas. Imtis skubių veiksmų kovojant su klimato kaita ir jos padariniais

14 tikslas. Išlaikyti ir tvariai naudoti vandenynus, jūras ir jūrų išteklius darniam vystymuisi

15 tikslas. Apsaugoti, atkurti ir skatinti tvarų sausumos ekosistemų naudojimą, tvariai valdyti miškus, kovoti su dykumėjimu, sustabdyti ir sustabdyti žemės degradaciją bei sustabdyti biologinės įvairovės nykimą

16 tikslas. Skatinti taikias ir įtraukias visuomenes siekiant tvaraus vystymosi, suteikti visiems galimybę kreiptis į teismą ir kurti veiksmingas, atskaitingas ir įtraukias institucijas visais lygiais.

17 tikslas. Stiprinti įgyvendinimo priemones ir atgaivinti pasaulinę partnerystę siekiant tvaraus vystymosi

Ši darbotvarkė turėtų būti visiškai įgyvendinta iki 2030 m. ir dar vadinama 2030 m. Darnaus vystymosi darbotvarkė . Juo siekiama išspręsti negalavimus, su kuriais susiduria žmonija, pasitelkiant reguliavimą, švietimą ir tarptautinį bei tarpreligijinį bendradarbiavimą. Nors daugelis jos tikslų yra geri, kai kurie metodai ir tikslai yra blogi (plg. Pradžios 3:5). Ši darbotvarkė taip pat atitinka popiežiaus Pranciškaus encikliką *Laudate Si* .

„ Naujoji visuotinė darbotvarkė “ galėtų būti vadinama „ Naujoji katalikų darbotvarkė “, nes žodis „ katalikiškas “ reiškia „ visuotinis “. Popiežius Pranciškus paskelbė įvairinimą

Naugesios visuotinės darbovarkės „svarbus vilties ženklas“.

Tesiant JT susitarimą, 2015 m. gruodžio mėn. Paryžiuje įvyko susitikimas (oficialiai pavadintas 21^{-ąja} JT bendrosios klimato kaitos konvencijos šalių konferencija). Popiežius Pranciškus taip pat gyvė šį tarptautinį susitarimą ir palarė tautams „atsargiai sekti būsimu keliu ir nuolat stiprėjant solidarumo jausmui“.

Beveik visos pasaulio valstybės sutiko su Paryžiaus susitarimais, kurie turėjo konkrečius aplinkosaugos tikslus ir finansinius išpareigojimus. (Tuomet JAV prezidentas Barackas Obama 2016 m. pasirašė dokumentą, ipareigojantį JAV tai daryti, bet 2017 m. JAV prezidentas Donaldas Trumpas pareiškė, kad JAV NEPRISIMS sutarty Paryžiaus susitarimų. Tai sukėlė tarptautinį pasipiktinimą ir padėjo izoliuoti JAV iš Europos ir daugelio kitų pasaulio šalių.) Popiežius Pranciškus vėliau pareiškė, kad žmonija „nukeris“, jei nepadarys pokyčių, susijusių su klimatu.

Nors niekas nenori kvėpuoti užterštu oru, badauti, nuskursti, būti pavojyje ir pan., ar žmonių bandymai Jungtinių Tautų 2030 m. darbovarkės tikslai ir (arba) Paryžiaus susitarimai išspręs žmonijai kylančias problemas?

Jungtinių Tautų rekordas

Jungtinės Tautos buvo suformuotos ir įsteigtos 1945 m. spalio 24 d., po Antrojo pasaulinio karo, siekiant užkirsti kelią kitam tokiam konfliktui ir stengtis skatinti taiką pasaulyje. Įsteigimo metu JT turėjo 51 valstybę narę; dabar yra 193.

Nuo tada, kai susikūrė Jungtinės Tautos, visame pasaulyje kilo šimtai, jei ne tūkstančiai konfliktų, bet mes dar neturėjome to, ką būtų galima apibūdinti kaip Trečiąjį pasaulinį karą.

Kai kurie mano, kad tarptautinis bendradarbiavimas, kaip teigia Jungtinės Tautos, kartu su tarpreligine ir ekumenine darbovarkė, kurią bando skatinti popiežius Pranciškus ir daugelis kitų religinių lyderių, atneš taiką ir klestėjimą.

Tačiau Jungtinių Tautų pasiekimai tai padaryti nebuvo geri. Be daugybės ginkluotų konfliktų nuo Jungtinių Tautų susikūrimo, keli milijonai yra alkani, pabėgėliai ir (arba) beviltiškai skursta.

Daugiau nei prieš dešimtmetį Jungtinės Tautos nusprendė įgyvendinti savo Tūkstantmečio vystymosi tikslus. Ji turėjo aštuonis „plėtras tikslus“, tačiau tai nepavyko, net ir pačios JT teigimu. Tačiau 2015 m. buvo patvirtinti vadinamieji „17 darnaus vystymosi tikslų“. Kai kurie nusiteikę optimistiškai. Kai kas tai laiko utopine fantazija.

Kalbant apie utopiją, 2016 metų gegužės 6 dieną popiežius Pranciškus sakė svajojantis apie humanišką Europos utopiją, kurią jo bažnyčia galėtų padėti pasiekti tam žemynui. Tačiau popiežiaus sapnas taps košmaru (plg. Apreiškimo 18).

Gali būti šiek tiek bendradarbiavimo ir sėkmės, bet..

Merriam Webster's Dictionary teigia, kad utopija yra „išivaizduojama vieta, kurioje vyriausybė, įstatymai ir socialinės sąlygos yra tobulos“. Biblija moko, kad žmonija negali pati išspręsti savo problemų:

²³ Viespatie, aš žinau, kad žmogaus kelias nėra jo paties. Ne žmogus, kuris eina, kad nukreiptų savo žingsnius. (Jeremijo 10:23, NKJV, jei nenurodyta kitaip)

Biblija moko, kad tarptautinis bendradarbiavimas žlugs:

¹⁶ Jų keliuose yra sunaikinimas ir vargas; ¹⁷ Ir taikos kelio jie nežino. ¹⁸ Jų akyse nėra Dievo baimės. (Romiečiams 3:16-18)

Tačiau daugelis žmonių siekia savo požiūrio į utopinę visuomenę ir netgi kartais bando įtraukti religiją. Tačiau beveik niekas nenori eiti vieno tikrojo Dievo keliais. Tai nereiškia, kad nebus pažangos siekiant kokių nors Jungtinių Tautų ar Vatikano tikslų. Bus ir šokių tokių (o daugelis tikslų yra geri), taip pat ir nesėkmių.

bus susitarta ir patvirtinta tam tikra tarptautinė taikos sutartis (Danieliaus 9:27). Kai taip atsitiks, daugelis bus klaidingai linkę manyti, kad žmonija sukurs taikesnę ir utopiškesnę visuomenę.

Daugeli priims tokia tarptautinė „utopinė pažanga“ (plg. Ezechielio 13:10), taip pat įvairūs ženklai ir stebuklai (2 Tesalonikiečiams 2:9-12). Tačiau Biblija sako, kad

tokia taika netesis (Danieliaus 9:27; 11:31-44), nepaisant to, ką vadovai tvirtina (1 Tesalonikiėiams 5:3; Izaijas 59:8).

Mintis, kad be Jėzaus (plg. Jono 15:5; Mato 24:21-22), žmonija gali atnešti utopiją šiame „dabartiniame blogio amžiuje“, yra klaidinga evangelija (Galatams 1:3-10).

Jei tik žmonija visiškai nepajėgi iš tikrųjų įgyvendinti utopijas, ar imanoma bet kokia utopija?

Taip.

Dievo Karalystė padarys šią planetą, o vėliau ir visą amžinybę, fantastiškai geresnę.

2. *Monnayo ebele goba kearuwa waadima goba?*

Biblija mako, kad utopini visuomeni, vadinama Dievo karalyste, pakeis žmonių vyriausybes (Danieliaus 2:44; Apreiškimo 11:15; 19:1-21).

Kai Jėzus pradėjo savo viešąją veiklą, Jis pradėjo skelbdamas Dievo Karalystės Evangeliją. Štai ką Markas pranešė:

¹⁴ Po to, kai Jonas buvo pasodintas į kalėjimą, Jėzus atvyko į Galilėją, skelbdamas Dievo karalystės evangeliją ¹⁵ ir sakydamas: „Atėjo laikas, ir Dievo karalystė priartėjo. Atgailaukite ir tikėkite Evangelija“ (Markaus 1:14-15).

Terminas evangelija kilęs iš graikų kalbos žodžio, transliteruota kaip euangelion, ir reiškia „gera žinia“ arba „geroji naujiena“. Naujajame Testamente angliskas žodis „karalystė“, susijęs su Dievo karalyste, minimas maždaug 149 kartus NKJV ir 151 kartą Douay Rheims Biblijoje. Jis kilęs iš graikų kalbos žodžio, transliteruota kaip basileia, kuris reiškia karališkosios nuosavybės taisyklę arba karalystę.

Žmonių karalystės, kaip ir Dievo karalystė, turi karalių (Apreiškimo 17:14), jos apima geografinę sritį (Apreiškimo 11:15), jos turi taisykles (Izaijo 2:3-4; 30:9) ir subjektai (Lk 13:29).

Štai pirmasis viešas Jėzaus mokymas, kuri užrašo Matas:

²³ Jėzus vaikščiojo po visą Galilėją, mokydamas jų sinagogose, skelbdamas karalystės Evangeliją (Mato 4:23).

Matthew taip pat įrašo:

³⁵ Tada Jėzus apėjo visus miestus ir kaimus, mokydamas jų sinagogose, skelbdamas karalystės evangeliją (Mt 9, 35).

Naujasis Testamentas rodo, kad Jėzus viešpataus amžinai:

³³ Jūs viespataus Jekūba namams per amžius, ir Jo karalystei nebus galo (Lk 1, 33).

Lūkas rašo, kad Jēzusa atsūtītais tīkšlas būv skelbtī Dīevā karalystē. Atkreipkīte dīmesī, ko Jēzuss mēkē:

⁴³ Jūs tarē jīems: „Aš turīu skelbtī Dīevā karalystē ir kītīems mīestams, nes tam esu sūtītas“ (Lk 4, 43).

Ar jūs kādā norī gīrdējote, kād tāi pamokslaujā? Ar kādā norī supratote, kād Jēzusa sūtīcāmas tīkšlas būv skelbtī Dīevā karalystē?

Lūkas tāip pat rašo, kād Jēzuss nūgīo ir skelbē Dīevā karalystē:

¹⁰ Sugrīžē apāstālai papasakējo Jām viskā, kā būv padarē. Tādā Jīs paēmē juos ir pasīsālīno atskīrai ī aplēistū vietū mīestū, vadīnamam Belsāidā. ¹¹ Bet tāi suzīngjusīos mīnīs sekē Jī. Jīs prīēmē juos ir kalbējo jīems apīe Dīevā karalystē (Lk 9, 10-11).

Jēzuss mēkē, kād Dīevā karalystē turī būtī dīdžīausīas prīorītēlas tīems, kurīe sekā Jūo:

³³ Bet prīemīausīa īeskēkīte Dīevā karalystēs ir Jō tīsūmō (Mātō 6:33).

³¹ Bet īeskēkīte Dīevā karalystēs, ir vīsa tāi bus jūms prīdēta. ³² Nebījok, māžōjī kāmēne, nes tavō Tēvas norī duotī tāu karalystē (Lk 12, 31-32).

Kīkščōnys PĪRMAĪ TURĪ JESKOTĪ Dīevā Karalystēs. Jīe tāi darō savō prīorītētū gīvendāmī tāip, kāip Kīstus norētū gīventī ir lauktī Jō sugrīžīmo ir karalystēs. Tāčīau daugūmā īspāzīstāncījū Kīstū ne tīk kād prīemīausīa neīeskō Dīevā Karalystēs, bet ne īzīno, kas tāi grā. Daugelīs tāip pat klāīdīngāī tīkī, kād īstīraukīmas ī pasāulīnē polītīkē grā tāi, ko Dīevas tīkīsī īš kīkščōnīy. Nesuprāsdāmī Dīevā karalystēs, jīe to nesuprāntā

gīventī tāip, kāip turētū, arba suprāstī, kādēl žmōnījā tēkīa ydīngā.

Taip pat atkreipkite dėmesį, kad karalystė bus duota mažai kaimeni (plg. Romiečiams 11:5). Norint būti tikros mažos kaimenės dalimi, reikia nuolankumo.

Dievo Karalystė Žemėje dar neįkurta

Įėjus moki, kad Jėzus pasekėjai turėtų melstis, kad ateitų karalystė, todėl jie dar jos neturi:

⁹Tavo mūsų danguje, tebūnie šventas Tavo vardas. ¹⁰ Ateik tavo karalystė. Tebūnie tavo valia (Mato 6:9-10).

Įėjus išsiuntė savo mokinius skelbti Dievo karalystės:

¹ Tada Jis susaukė savo dvylika mokinių ir suteikė jiems galią bei valdžią prieš visus demonus ir gydyti ligas. ² Jis pasiuntė juos skelbti Dievo karalystės (Lk 9:1-2).

Įėjus moki, kad tik Jėzus būvimas nėra karalystė, nes tada karalystė nebūvo įkurta Žemėje, todėl Jis padarė tai, ko Jis tada savo vardu neišvarė demonų:

²⁸ Bet jei aš išvarsiu demonus Dievo Dvasia, tikrai Dievo karalystė atėjo pas jus (Mato 12:28).

Tikroji karalystė yra ateityje – jos nėra ir dabar, kaip rodo Markas:

⁴⁷ Ir jei tavo akis veda tave į nuodėmę, išlypk ją. Geriau viena akimi įeiti į Dievo karalystę, o ne dviem akimis būti įmestam... (Markas 9:47).

²³ Įėjus apsidairė ir tarė savo mokiniams: „Kaip sunku tiems, kurie turi turtų, patekti į Dievo karalystę!“ ²⁴ Ir mokiniai stebėjosi Jėzus žodžiais. Bet Jėzus vėl atsiliepė ir jiems tarė: „Vaikai, kaip sunku tiems, kurie pasitiki turtais, patekti į Dievo karalystę!“ ²⁵ Lengviau kupranugariumi išlįsti pro adatos ausį, nei turtuoliui patekti į Dievo karalystę“ (Mt 10, 23-25).

²⁵ *Jis tiesų sakau jums: daugiau nebegersiu iš vynuogmedžio vaisių iki tos dienos, kai gersiu jį nauju Dievo karalystėje“ (Mk 14, 25).*

⁴³ *Juozapas iš Arimatėjos, žymus tarybos narys, kuris pats laukė Dievo karalystės, ateis ir įsidrąsino... (Markaus 15:43).*

Jėzus mokė, kad karalystė dabar nėra šio pasaulio dalis:

³⁶ *Jėzus atsakė: „Mano karalystė ne iš šio pasaulio. Jei Mano karalystė būtų iš šio pasaulio, mano tarnai kovotų, kad nebūčiau atiduotas žydams. bet dabar mano karalystė ne iš čia“ (Jono 18:36).*

Jėzus mokė, kad karalystė ateis po to, kai jis grįš kaip jos Karalius:

³¹ *Kai ateis Žmogaus Sūnus savo šlovėje ir su Juo visi šventieji angelai, tada Jis atsisės savo šlovės soste. ³² Visos tautos bus surinktos. Jo akivaizdoje, ir Jis atskirs jas viena nuo kitos, kaip ganytojas atskiria savo avis nuo ožių. ³³ Jis pastatys avis dešinėje, o ožius kairėje. ³⁴ Tada karalius sakys esantiems dešinėje: „Atėikite, mano Tėvo palaiminti, paveldėkite karalystę, jums paruoštą nuo pasaulio sukūrimo (Mato 25:31-34).*

Kadangi Dievo karalystės čia nėra, tikros utopijos pamatysime tik tada, kai ji bus įkurta. Kadangi dauguma nesupranta Dievo karalystės, jie nesupranta, kaip veikia Jo mylinti valdžia.

Dievo karalystė neateis, „kol neįeis pagonių pilnatvė“ (Romiečiams 11:25), o to dar neįvyko.

Kokia, pasak Jėzaus, karalystė?

Jėzus pateikė keletą paaiškinimų, kas yra Dievo Karalystė:

²⁶ *Jis jį pasakė: „Dievo karalystė yra tarsi žmogus, kuris išbarstytų sėklą žemėje, ²⁷ ir naktį miegotų, o dieną pakiltų, o sėkla sudygtų ir augtų, jis pats nežino,*

kaip. ²⁸ Nes žemė pati duoda derlių: pirma ašmenys, paskui galva, o paskui pilni grūdai galvoje. ²⁹ O kai javai sunoksta, jūs tuoj pat įdeda pjautuvą, nes atėjo pjūti“ (Markaus 4:26-29).

¹⁸ Tada jis tarė: „Į ką panaši Dievo karalystė? Ir su kuo lyginsiu?“ ¹⁹ Jis panašus į garstyčių sėklą, kurią žmogus paėmė ir įdėjo į savo sodą, jis išaugo ir tapo dideliu medžiu, o je šakose lizdus sukiojo padangių paukščiai“. ²⁰ Ir vėl Jis tarė: „Su kuo aš palyginsiu Dievo karalystę?“ ²¹ Jis panašus į raugą, kuri meteris ėmė ir paslėpė trijuose saikuose milty, kol viskas įrūgo“ (Lk 13, 18-21).

Sie palyginimai rodo, kad iš pradžių Dievo karalystė yra gana maža, bet ji taps dideli.

Lukas taip pat įrašė:

²⁹ Jie ateis iš rytų ir vakarų, iš siaurės ir pietų ir susės Dievo karalystėje (Lk 13, 29).

Taigi Dievo Karalystė turės žmonių iš viso pasaulio. Tai neapsiribos tiems, kurie turi izraelitų protėvius arba tam tikras etnines grupes. Žmonės iš visų pusių susės šioje karalystėje.

Luko 17 ir Karalystė

Luko 17:20-21 kai kuriuos glumina. Tačiau prieš pradėdami tai pastebėkite, kad žmonės iš tikrųjų valgys Dievo karalystėje:

¹⁵ „Palaimintas, kuris valgys duoną Dievo karalystėje! (Luko 14:15).

Kadangi žmonės (ateityje) valgys Dievo karalystėje, tai nėra tiesiog kažkas, kas dabar jų širdyse atidedama, nepaisant neteisingų Luko 17:21 vertimų / nesupratimų, kurie rodo priešingai.

Luko 17:20-21 Moffatto vertimas gali padėti kai kuriems suprasti:

²⁰ Fariziejų paklaustas, kada ateis Dievo karalystė, jis jiems atsakė: „Dievo karalystė neatėina taip, kaip tikiesi ją pamatyti.“²¹ Niekas nesakys: „Štai“ arba „Štai“, nes Dievo karalystė dabar yra tarp jūsų“. (Lk 17:20-21, Moffatt; taip pat žr. NASB ir ESV vertimus)

Atkreipte dėmesį, kad Jėzus kalbėjo neatsivertusiems, kūniškiems ir veidmainiškiems fariziejams. Jėzus „atsakė jiems“, – tai buvo fariziejai, kurie Jėzui uždavė klausimą. Jie atsiskakė Jį atpažinti.

Ar jie buvo BΛAZNYČIA JE? Ne!

Jėzus taip pat nekalbėjo apie bažnyčią, kuri netrukus bus įsteigta. Taip pat Jis nekalbėjo apie jausmus mintyse ar širdyje.

Jėzus kalbėjo apie savo karalystę! Fariziejai neklusinėjo Jo apie bažnyčią. Jie nieko nežinojo apie bet kurią Naujojo Testamento bažnyčią, kuri netrukus bus pradėta kurti. Jie neklausė apie gražius jausmus.

Jei kas nors mano, kad Dievo karalystė yra BΛAZNYČIA – o Dievo Karalystė buvo fariziejų „viduje“, – ar BΛAZNYČIA buvo fariziejų viduje? Akiivaizdu, kad ne!

Tokia išvada gana juokinga, ar ne? Nors kai kuriuose protestantų vertimuose dalis Luko 17:21 verčiama kaip „Dievo karalystė yra „jums““ (NKJV/KJV), net katalikiškoje Naujojoje Jeruzalės Biblijoje tai teisingai verčiama kaip „Dievo karalystė yra tarp jūsų“.

Jėzus buvo vienas tarp fariziejų. Dabar fariziejai manė, kad laukia Dievo Karalystės. Bet jie neteisingai tai suprato. Jėzus paaiškino, kad tai nebus vietinė ar ribota karalystė tik žydams, kaip jie manė (nei bažnyčia, kaip kai kurie dabar tiki). Dievo Karalystė nebūtų tik viena iš daugelio žmonių ir matomų karalysčių, kurias žmonės galėtų nurodyti arba pamatyti ir pasakyti: „Štai čia“; arba „tai karalystė, ten“.

Pats Jēzuss gīmē tam, kad būtu tas Karalystis KARALUS, kaip Jis aīskēiai pasakē Pilētui (Jone 18:36-37). Supraskēite, kad Biblijēje terminai "karaliūs" ir "karalystē" vartējami pakaitomīs (pvz., Daniēliaus 7:17-18, 23). Būsīmos Dievo Karalystēs KARALUS tada ir ten stovējo šalia farizijū. Bet jie nepripažino Jē savo karalumi (Jone 19:21). Kai Jis grīš, pasaulis Jī atnes (Aprēiškimo 19:19).

Jēzuss toliau sekancīose Luko 17 eilutēsē apibūdino savo antrēji atējīmā, kai Dievo Karalystē valdys VISA ZEME (tēsia Moffatt, kad būtu nuoseklus šīame skyriujē):

²² Savo mokinīams jis torē: "Atēis dienu, kai bergždziai ilgēsītēs turēti nors vienā Zmogaus Sīnūs dienā." ²³ Vyrai sakys: "Zūrēk, štai jis!" "Zūrēk, štai jis!" bet neikite ir nebēkite paskui juos, ²⁴ nes kaip žaibas blykstēli iš vienos dangaus pusēs j kitā, taip Zmogaus Sīnūs bus savo dienā. ²⁵ Bet pirmiausia jūs turi iškēsti didēles kancīas ir būti atstumtas dabartinēs kartos. (Lē 17:22-25, Moffatt)

Jēzuss minējo žaibo blyksėjīmā, kaip ir Mato 24:27-31, apibūdindamas Jē antrēji atējīmā VALPOTI visam pasauliui. Jēzuss nesako, kad Jē žmonēs negalēs Jē matyti, kai Jis grīš.

Zmonēs nepripažino Jē kaip savo Karaliaus (Aprēiškimo 11:15) ir kovos prieš Jī (Aprēiškimo 19:19)! Daugelīs manyš, kad Jēzuss atstovauja Antikristui. Jēzuss nesakē, kad Dievo karalystē yra tarp tų farizijū – jis pasakē jiems kitur, kad jie nebus Karalystēje dėl savo veidmainystēs (Mato 23:13-14). Jēzuss taip pat nesakē, kad Bažnyčia bus Karalystē.

J Dievo karalystē žmonēs vienā dienā galēs Įžengti – kaip per teisiujū prisikēlimā! Tačiau net Abraamo ir kitų patriarchy ten dar nėra (płg. Hebrėjams 11:13-40).

Mokinīai žinējo, kad Dievo Karalystē tada nebuvo jų vidujē ir kad ji turējo pasirodyti taip, kaip rodo pė Luko 17:21:

¹¹ *Tai girdēdamas, Jis pasakē kitā palyginimā, nes buvo netoli Jeruzalēis ir manē, kad Dievo karalystē tuoj pasirodys (Lk 19, 11).*

Karalystē aišķiai buvo atētyje

Kaip sužinoti, ar karalystē arti? Atsakydamas i šī klausimā, Jēzus išvardījo pranašīšķus įvykius (Lk 21:8-28) ir mokē:

²⁹ *Pažvelkite i figmedį ir visus medžius. ³⁰ Kai jie jau žydi, matote ir patys žinate, kad vasara jau arti. ³¹ Taip pat ir jūs, matydami tai vykstant, žinokite, kad Dievo karalystē arti (Lk 21, 29-31).*

Jēzus norėjo, kad Jo žmonės sektų pranašīšķus įvykius, kad žinotų, kada ateis Karalystē. Jēzus kitur liepė savo žmonėms stebėti pranašīšķus įvykius ir atkerapti dėmesį i juos (Lk 21:36; Markaus 13:33-37). Nepaisant Jēzaus žodžių, daugelis nežiūri pranašīškai susietų pasaulio įvykių.

Luko 22 ir 23 skyriuose Jēzus dar kartą parodē, kad Dievo Karalystē yra kažkas, kas išsipildys atētyje, kai Jis mokē:

¹⁵ *„Su karštu troškimu troškau valgyti su jumis šią Paschą prieš kentėdamas. ¹⁶ Nes sakau jums: daugiau jo nevalgysiu, kol tai išsipildys Dievo karalystėje“. ¹⁷ Tada Jis paėmė taure, padėjoje ir tarė: „Imkite šią ir pasidalykite tarpusavyje. ¹⁸ Nes sakau jums: aš negeršiu iš vynuogmedžio vaisių, kol ateis Dievo karalystē“ (Lk 22, 15-18).*

³⁹ *Bet vienas iš tų pikladarių, kurie buvo nukryžiuoti kartu su juo, piklžodžiavo jį ir pasakē: „Jei tu esi Mesijas, gelbėk save ir išgelbėk mus“. ⁴⁰ Jo bendražygis sudraudė jį ir jis jam tarė: „Ar tu net nebijai Dievo? Nes ir tu esi pasmerktas su juo. ⁴¹ Ir mes teisingai elgiamės, nes esame verti, nes mums atlyginama pagal tai, ką padarėme, bet šitas nepadarė nieko blogo“. ⁴² Ir jis tarė Jėšui: „Mano Viešpatie, atsimink mane, kai ateisi i savo karalystę“. ⁴³ Bet Jėšui jam tarė: „Amen, sakau tau, kad šiuandien būsi su manimi rojuje“. (Lk 23:39-43, aramėjų kalba paprasta angly kalba)*

Dievo Karalystē neatīšo iz karto, kai Jēzus buvo nužudytas, kaip mums rodo Markus ir Lukas :

⁴³ *Juozapas iš Arimatėjos, žymus tarybos narys, kuris pats laukė Dievo karalystės, ateis ir įsidrąsino... (Markaus 15:43).*

⁵¹ *Jūs buvo kilęs iš Arimatėjos, žydų mieste, ir pats laukė Dievo karalystės (Lk 23,51).*

Būtent po prisikėlimo (1 Korintiečiams 15:50-55) krikščionys atgims, kad įeitų į Dievo karalystę, kaip rašo Jonas:

³ *Jėzus jam atsakė: „Jūs tiesų sakau tau: jei kas negims iš naujo, negalės regėti Dievo karalystės“. ⁴ Nikodemas Jam tarė: „Kaip gali gimti žmogus, pasenęs? Ar gali jis antrą kartą įeiti į motinos įsčias ir gimti?“ ⁵ Jėzus atsakė: „Jūs tiesų sakau jums: jei kas negims iš vandens ir Dvasios, negalės įeiti į Dievo karalystę (Jono 3:3-5).*

Tik Dievo tauta pamatys galutinę po tūkstantmečio trukusią Dievo karalystę.

Dabar prašau dar labiau suprasti, kad po prisikėlimo Jėzus vėl mokė apie Dievo karalystę:

³ *Jis taip pat prisistatė gyvas po savo kancių, pasitelkdamas daugybę neklystančių įrodymų, keturiasdešimt dienų matydamas jį ir kalbėdamas apie Dievo karalystę (Apd 1, 3).*

Pirmasis ir paskutinis Jėzaus pamokslas buvo apie Dievo karalystę! Jėzus atėjo kaip pasiuntinys, kad mokyty apie tą Karalystę.

Jėzus taip pat liepė apastalui Jonui parašyti apie tūkstantmetę Dievo karalystę, kuri bus žemėje. Atkreipkite dėmesį, ką Jis liepė Jonui parašyti:

⁴ Mačiau sietas tu, kuriems buvo nukirstos galvos dėl liudijimo apie Jėzų ir dėl Dievo žodžio, kurie negarbino žvėries ar jo atvaizdo ir nebuvo paėmę jo ženkle ant savo kaktes ar ant rankų. Ir jie gyveno ir karaliavo su Kristumi tūkstantį metų (Apreiškimo 20:4).

Pirmigi krikščionys mokė, kad tūkstantmeči Dievo Karalystė bus žemėje ir pakeis pasaulio vyriausybes, kaip moko Biblija (plg. Apreiškimo 5:10, 11:15).

Kodėl, jei Dievo karalystė tokia svarbi, dauguma apie ją nelabai girdėjo?

Is dalies todėl, kad Jėzus tai pavadino paslaptimi:

¹¹ Jis tarė jiems: „Jums duota pažinti Dievo karalystės paslaptį, o tiems, kurie yra išorėje, viskas yra palyginimais (Markaus 4:11).

Nel ir šandien tikroji Dievo karalystė daugeliui yra paslaptis, kaip ir didžioji dalis Dievo plano (taip pat žr. mūsų nemokamą knygą internete adresu www.ccoq.org pavadinimu: [DIEVO PLANO MYSTERY. Kodėl Dievas sukūrė ką nors? Kodėl Dievas sukūrė tave?](#)).

Taip pat pagalvokite, kad Jėzus pasakė, kad (anžiaus) pabaiga ateis (netrukus) PO to, kai visame pasaulyje bus paskelbta karalystės evangelija kaip L P U D I J Ū:

¹⁴ Ir ši karalystės Evangelija bus skelbiama visame pasaulyje kaip liudijimas visoms tautoms, ir tada ateis galas (Mato 24:14).

Skelbti Dievo Karalystės evangeliją yra svarbu ir tai turi būti vykdyta šiais paskutiniais laikais. Tai „gera žinia“, nes ji suteikia tikrą viltį žmonijos negandams, nepaisant to, ko gali mokytis politiniai lyderiai.

Jei atsižvelgsite į Jėzaus žodžius, turėtų būti aišku, kad tikroji krikščionių bažnyčia dabar turėtų skelbti tą karalystės evangeliją. Tai turėtų būti pagrindinis Bažnyčios prioritetas. Ir norint tai padaryti tinkamai, reikėtų naudoti kelias kalbas. To siekia Tėstinė Dievo Bažnyčia. Štai kodėl ši knygelė buvo išversta į daugybę kalbų.

Jėzus mokė, kad dauguma nepriimtų Jo kelio:

¹³ „*Jeikite pro siaurus vartus; nes platus yra vartai ir platus kelias, vedantis į pražūtį, ir daugelis eina jais.* ¹⁴ *Nes ankšti vartai ir siauras kelias, vedantis į gyvenimą, ir mažai kas jį randa.* (Mato 7:13-14)

Dievo Karalystės Evangelija veda į gyvenimą!

Gali būti įdomu pastebėti, kad nors dauguma išpažįstančių krikščionis, atrodo, pamiršta mintį, kad Kristus daugiausia dėmesio skyrė Dievo Karalystės Evangelijos skelbimui, pasaulietiniai teologai ir istorikai dažnai suprato, kad Biblija iš tikrųjų to moko.

Tačiau pats Jėzus tikėjosi, kad Jo mokiniai mokys Dievo Karalystės Evangelijos (Lk 9: 2,60). Kadangi būsimoji karalystė bus pagrįsta Dievo įstatymais, ji atneš taiką ir klestėjimą, o šių įstatymų laikymasis šiame amžiuje veda į tikrą taiką (Psalmyno 119:165; Efeziečiams 2:15).

Ir ši geri naujiena apie karalystę buvo žinoma Senojo Testamento raštuose.

3. *Atlaicloganyo gaba o diragaletšive ke selo se sengwe skatsi?*

Pirmasis ir paskutinis užrašytas Jėzaus pamokslas buvo susijęs su Dievo Karalystės Evangelijos skelbimu (Markaus 1:14-15; Apd 1:3).

Dievo karalystė yra kažkas, apie ką Jėzaus laikų žydai turėjo žinoti, nes tai buvo pamiršta jų Rastuose, kuriuos dabar vadiname Senoju Testamentu.

Danielius mokė apie karalystę

Pranašas Danielius rašė:

⁴⁰ *Kėvirtieji karalystė bus stipri kaip geležis, nes geležis lūžta ir viską sudaužo, ir kaip geležis, kuri susmulkina, ta karalystė suskils į gabalus ir sutraiškys visas kitas.*

⁴¹ *Kadangi matėte kejas ir pirstus, iš dalies iš keramikos molio ir iš dalies iš geležies, karalystė bus padalinta; tačiau geležies stiprumas bus jame, kaip matėte geležį, sumaišytą su keraminiu moliu.* ⁴² *Jr kaip kejų pirstai buvo iš dalies iš geležies, o iš dalies iš molio, taip karalystė bus iš dalies stipri ir iš dalies trapi.* ⁴³

Kaip matėte geležį sumaišytą su keraminiu moliu, jie susimaišys su žmonių sėkla; bet jie nesukibs vienas prie kito, kaip geležis nesimaišo su moliu. ⁴⁴ *Šių karalių dienomis dangaus Dievas įkurs karalystę, kuri niekada nebus sunaikinta, ir karalystė nebus palikta kitiems žmonėms; ji suskils į gabalus ir sunaikins visas šias karalystes ir išliks amžinai (Danieliaus 2:40-44).*

¹⁸ *„Bet Aukščiausiojo šventieji gaus karalystę ir paveldės karalystę per amžius, per amžius“.* (Danieliaus 7:18).

²¹ *„Aš žūrėjau; ir tas pats ragas kariavo su šventaisiais ir nugalėjo juos,“* ²² *kol atėjo Senovė, ir buvo paskelbtas sprendimas Aukščiausiojo šventųjų naudai, ir atėjo laikas šventiesiems užvaldyti karalystę.* (Danieliaus 7:21-22)

Iš Danieliaus sužinome, kad ateis laikas, kai Dievo Karalystė sunaikins šio pasaulio karalystes ir tėsīs amžinai. Taip pat sužinome, kad šventieji turės savo vaidmenį priimant šią karalystę.

Daugelis Danieliaus pranašysčių dalių yra skirtos mūsų laikams, XXI amžiuje.

Atkreipkite dėmesį į kai kurias Naujojo Testamento ištraukas:

¹² Dešimt ragų, kuriuos matei, yra dešimt karalių, kurie dar negavo karalystės, bet gauna valdžią vienai valandai kaip karaliai su žvėrimi. ¹³ Jie yra vieningi ir atiduos savo galią bei valdžią žvėriui. ¹⁴ Jie kariaus su Avinėliu, ir Avinėlis juos nugalės, nes Jis yra viešpačių Viešpats ir karalių Karalius. ir tie, kurie yra su Juo, yra pašaukti, išrinkti ir ištikimi“. (Apreiškimo 17:12-14)

Taiigi, tiek Senajame, tiek Naujajame Testamentuose matome sampratą, kad bus pabaigos laiko žemiškieji karalystės su dešimt dalių ir kad Dievas ją sunaikins ir įkurs savo karalystę.

Izaijas mokė apie karalystę

Dievas įkvėpė Izaiją parašyti apie pirmąją Dievo Karalystės dalį, tūkstantmetį valdymą, vadinamą tūkstantmečiu, tokiu būdu:

¹ Iš Jesės stiebo išaugs lazda ir iš jo šakelių išaugs šakelė. ² Viešpaties Dvasia ilsėsis ant jo, išminties ir supratimo dvasia, patarimo ir galybės dvasia, pažinimo ir Viešpaties baimės dvasia.

³ Jam patinka Viešpaties baimė. Jis neteis pagal savo akių regėjimą ir nesprend pagal ausų klausą. ⁴ Jis teisia vargšą ir teis teisingai

žemės romiesiems; Jis smogs žemei savo burnos lazda ir savo lūpų dvelksmu užmuš nedorėlių. ⁵ Teisumas bus jo strėnų diržas, ištikimybė – juosmens diržas.

⁶ Vilkas gyvens su oriuku, leopardas gulės su ožiuku, veršelis, jaunas liūtas ir nupenėtas. Ir mažas vaikas juos ves. ⁷ Karvi ir lokys ganysis; Jų jaunikliai

gulės kartū; Ir liūtas valgys šiaudus kaip jautis.⁸ Lindys žais prie kobros duobės, o nujunkytas vaikas įkiš ranką į angies duobę.⁹ Jie nepakenks ir nesunaikins visame mano šventajame kalne, nes žemė bus pilna Viešpaties pažinimo, kaip vandenys dengia jūrą.

¹⁰ Tą dieną atsiras Jesės šaknis, kuri stovės kaip vėliava žmonėms. Nes pagonyš Jo ieškos, ir Jo poilsio vieta bus šlovinga“. (Izajio 11:1-10)

Priežastis, dėl kurios aš tai vadinau pirmąja Dievo Karalystės dalimi arba pirmuoju etapu, yra ta, kad tai laikas, kai tai bus fizini (iki laiko, kai šventasis miestas, Naujoji Jeruzalė, nužengs iš dangaus, Apreiškinas 21) ir truks tūkstančių metų. Izajias patvirtino fizinį šio etapo aspektą, kai tęsė:

¹¹ Tą dieną Viešpats vėl išties savo ranką antrą kartą, kad susigražintų savo tautos likučius, kurie liko iš Asirijos ir Egipto, iš Patros ir Kušo, iš Elamo ir Sinaro, iš Hamato ir jūros salos.

¹² Jis pastatys vėliavą tautoms, surinks Izraelio atstumtuosius ir surinks Jude išsklaidytus iš keturių žemės kampų. ¹³ Efraimo pavydas pasitrauks, Jude priešai bus išnaikinti. Efraimas nepavydės Judui ir Judas nepuls prie Efraimo.

¹⁴ Bet jie skers ant filistinų pečių į vakarus. Kartu jie plėš rytų žmones; Jie uždės savo ranką ant Edomo ir Moabo; Amono žmonės paklūs jiems. ¹⁵

Viešpats visiškai sunaikins Egipto jūros liežuvį. Savo galingu vėju Jis papurtys kumštį virš upės, smogs į septynis upelius ir privers žmones kirsti sausus batus. ¹⁶

Jo tautos likučiai, kuris liks iš Asirijos, bus greitkelis, kaip ir Izraeliui tą dieną, kai jis pakilo iš Egipto žemės. (Izajio 11:11-16)

Izajias taip pat buvo įkvėptas parašyti:

² Paskutiniomis dienomis Viešpaties namų kalnas iškils kalnų viršūnėse ir iškils aukščiau už kalvų. Ir visos tautos plauks į jį. ³ Daug žmonių ateis ir sakys: „Ateikite, pakilkime į Viešpaties kalną, į Jokūbo Dievo namus. Jis išmokys mus savo kelių, ir mes eisime Jo takais“. ⁴ Jo Sienu išeis įstatymas, o Viešpaties žodis iš Jeruzalės. ⁴ Jis teis tarp tautų ir bars daugelį žmonių.

Savo kardus jie daužys į plūgus, ietis į genėjimo kablius. *Tauta nebekels kardo prieš tautą ir nebemokys kariuoti. ...*¹¹ *Žmonių išdidūs žvilgsniai bus pažeminti, žmonių išdidumas bus pažemintas, ir vienintelis Viešpats bus išaukštintas tą dieną.* (Izaija 2: 2-4,11)

Taiigi, tai bus utopinis taikos laikas žemėje. Galiausiai tai bus amžinai, valdant Jėzui. Remiantis įvairiais šventraščiais (Psalmynas 90:4; 92:1; Izaijas 2:11; Ozėjo 6:2), žydų Talmudas moko, kad tai trunka 1000 metų (Babilono Talmudas: Tractate Sanhedrin Folio 97a).

I saich taip pat buvo įkvėptas parašyti:

⁶ Mums gimė Kūdikius, mums duotas Sūnus. Ir valdžia bus ant Jo peties. Ir Jo vardas bus vadinamas Nuostabusis, Patarėjas, Galingasis Dievas, Amžinasis Tėvas, Taikos Kunigaikštis. ⁷ Jo valdžios didėjimui ir taikai Dovydo sostui ir Jo karalystei nebus galo, sutvarkyti ir įtvirtinti teismu ir teisingumu Nuo to laiko iki amžinybės. Galybių Viešpaties uolumas tai padarys. (Izaija 9:6-7)

Atkreipkite dėmesį, kad Izaijas pasakė, kad Jėzus ateis ir įkurs karalystę su vyriausybe. Nors daugelis išpažįstančių Kristų cituoja šią ištrauką, ypač kiekvienų metų gruodį, jie linkę nepastebėti, kad tai pranašauja daugiau nei tai, kad Jėzus gimė. Biblija rodo, kad Dievo Karalystė turi valdžią, kuri valdo pavaldinius, ir kad Jėzus ją valdys. Izaijas, Danielius ir kiti tai pranašavo.

Dievo įstatymai yra meilės kelias (Mato 22:37-40; Jono 15:10), o Dievo Karalystė bus valdoma remiantis šiais įstatymais. Vadinasi, Dievo Karalystė, nepaisant to, kaip daugelis žmonių ją vertina, bus paremta meile.

Psalmės ir daugiau

Rašyti apie ateinančią Dievo Karalystę Dievas įkvėpė ne tik Danielius ir Izaijas.

Ezechielis buvo įkvėptas parašyti, kad tos Izraelio gentys (ne tik žydai), kurios buvo išsklaidytos Didžiojo suspaudimo metu, bus suburtos į trūkstantmetę karalystę:

¹⁷ Todėl sakyk: ' Taip sako Viešpats Dievas: 'Aš surinksiu jus iš tautų, surinksiu iš tų kraštų, kuriuose buvai išblaškytas, ir duosiu tau Izraelio žemę.' ¹⁸ Ir jie ten eis, ir jie išneš iš ten visus bjaurius dalykus ir visas bjaurības. ¹⁹ Tada Aš duosiu jiems vieną širdį, įdėsiu į juos naują dvasią, išimsiu akmeninę širdį iš jų kūno ir duosiu jiems kūno širdį, ²⁰ kad jie vaikščiotų pagal mano įstatus ir laikytųsi mano įsakymų, padaryti juos; ir jie bus mano tauta, o aš būsiu jų Dievas. ²¹ O tiems, kurių širdys trūksta pasibjaurėtinų dalykų ir bjaurybų, aš atlyginsiu jų darbus ant jų pačių galvų, - sako Viešpats Dievas. (Ezechielio 11:17-21)

Izraelio giminių patikuonys nebebus išsibarstę, o paklus Dievo įstatams ir nustos valgyti šlykščius dalykus (Kun 11; Pakartoto Įstatyme 14).

Psalmėse atkreipkite dėmesį į gerąją naujieną apie Dievo karalystę:

²⁷ Visi pasaulio pakraščiai prisimins ir atsigręs į Viešpatį, ir visos tautų giminės pagarbins Tave. ²⁸ Viešpaties yra karalystė, Jis valdo tautas. (Psalmynas 22:27-28)

⁶ Dieve, tavo sostas yra per amžius. Teisumo skeptras yra Tavo karalystės skeptras. (Psalmynas 45:6)

¹ O, giedok Viešpačiui naują giesmę! Giedok Viešpačiui, visa žemė. ² Giedokite Viešpačiui, šlovinkite Jo vardą; Kasdien skelbkite gerąją naujieną apie Jo išganyką. ³ Skelbkite Jo šlovę tautoms, Jo stebuklus visoms tautoms. (Psalmyno 96:1-3; taip pat plg. 1 Metraščių 16:23-24)

¹⁰ Visi tavo darbai šlovins Tave, Viešpatie, ir tavo šventīgi laimins Tave. ¹¹ Jie kalbės apie Tavo karalystės šlovę ir kalbės apie tavo galią, ¹² kad žmonių sąnūms atskleistų Jo galingus darbus ir šlovingą Jo karalystės didybę. ¹³ Tavo karalystė yra amžina karalystė, Ir Tavo valdžia išlieka per visas kartas. (Psalmė 145:10-13)

Īpašās Senojo Testamenta raksturotāji tāpat raksturoja karalystes aspektus (pvz., Ezechiēlis 20:33; Obadijas 21; Miķeļis 4:7).

Tāigi, kā Jēzus pradēja mācīt Dieva Karalystes Evangelijas, Jo tiesioginē auditorija buvo šiek tiek susipažinusi su pagrindine sąvoka.

4. *Mmotāa ke lešilo e ka ma tshwela kammalaya letemona?*

Nors daugelis elgiasi taip, lyg Evangelija būtų tik gera žinia apie Jėzaus asmenį, realybė yra tokia, kad Jėzaus pasekėjai mokė Dievo Karalystės Evangelijos. Štai tokią žinią atnešė Jėzus.

Apóstalas Paulius rašė apie Dievo karalystę ir Jėzų:

⁸ *Jis nuėjo į sinagogą ir tris mėnesius drąsiai kalbėjo, aiškindamas ir įtikindamas apie Dievo karalystę (Apd 19, 8).*

²⁵ *Jr iš tiesų, dabar aš žinau, kad jūs visi, tarp kurių buvau skelbęs Dievo karalystę (Apd 20:25).*

²³^{Paskyrus} *jam dieną, daugelis atėjo pas jį į jo būstą, kuriems jis aiškino ir iškilmingai liudijo apie Dievo karalystę, nuo ryto iki vakaro įtikindamas dėl Jėzaus ir Mozės įstatymo, ir pranašų. ...³¹ skelbti Dievo karalystę ir su visu pasitikėjimu mokyti to, kas liečia Viešpatį Jėzų Kristų, niekas jam nedraudžia (Apd 28:23,31).*

Atkreipkite dėmesį, kad Dievo karalystė yra ne tik Jėzus (nors Jis yra pagrindinė jos dalis), nes Paulius taip pat mokė apie Jėzų atskirai nuo to, ką jis mokė apie Dievo karalystę.

Paulius taip pat pavadino tai Dievo Evangelija, bet tai vis tiek buvo Dievo Karalystės evangelija:

⁹ *... mes skelbėme jums Dievo Evangeliją...¹² kad vaikščiotumėte verti Dievo, kuris kviečia jus į savo karalystę ir šlovę. (1 Tesaloniciečiams 2: 9,12)*

Paulius tai taip pat pavadino Kristaus Evangelija (Romiečiams 1:16). Jėzaus „geroji žinia“, žinia, kurias Jis mokė.

Pagalvokite, kad tai nebuvo tik evaņgelija apie Jēzusa Krīstaus asmeni ar tik asmeniņa īsgelbējuma. Pauliuss saka, kad Krīstaus evaņgelija apima paklusuma Jēzui, Jo sugrīzuma ir Dieva teisma:

⁶ (...) Dievas, kad atsilygintu sēvartu tiems, kurie jus vargina, ⁷ ir duotu jums rami bēsu su mumi, kai Viespats Jēzuss apsirēkēšs īš dangaus su savo galīgais angelais, ⁸ lēpsnejaņcīje ugnyje atkeršydama tiems, kurie nepazīsta Dievo, ir tiems, kurie nepaklūsta mūsu Viespaties Jēzusa Krīstaus Evaņgelijai. ⁹ Jie bus nubausti amžīnu sunaīkinimu nu Viespaties akivaizdas ir Jo galybēs šloves, ¹⁰ kai Jis tā dienā atēs, kad bātū pašlavintas savo īvenluosiuose ir žavelysi tarp visū tikīncīju, nes mūsu lūdījūmas. tarp jūsu buvo tikima (2 Tesalonikieciams 1:6-10).

Naujasis Testaments rēdo, kad karalystē yra kažkas, kō mes gausime, o ne tai, kad dabar jō visīškai turime:

²⁸ Mes gausime nepojudinamā karalystē (Hebrėjams 12:28).

Galime suvokti ir tikētis, kad tapsime Dieva Karalystēs dalimi, bet dar nesame iki galo jō iģē.

Pauliuss konkrēcīai patvīrtino, kad žmogus iki galo nepatenka j Dieva karalystē kaip mīrlingas žmogus, kaip tai atsitinka pē prisīkēlīmo:

⁵⁰ Dabar tai sakau, broliai, kad kūnas ir kraujas negali paveldēti Dieva karalystēs. taip pat korupcija nepaveldē nesugedimo. ⁵¹ Štai sakau jums paslapti: mes ne visi užmīgsime, bet visi pasīkēsime – ⁵² akīmīrksniū, akies mīrksniū, paskulīniam trīmitui skambant. Mes trīmitas skambēs, ir mīrusīgi bus prīkēlti negendantys, ir mes pasīkēsime (1 Korīntieciams 15:50-52).

¹ Todēl īsakau tavē priēs Dievā ir Viespatī Jēzū Krīstū, kuris teis gyvuosius ir mīrusius, jam pasīrodžius ir Jo karalystēje

(2 Timotejui 4:1).

Paulius ne tik to moki, bet ir to, kad Jėzus perduos Karalystę Dievui Tėvui.

²⁰ *Bet dabar Kristus prisikėlė iš numirusių ir tapo pirmuoju tų, kurie užmigo.* ²¹ *Kadangi per žmogų atėjo mirtis, tai per žmogų atsirado ir mirusiųjų prisikėlimas.* ²² *Nes kaip Adome visi miršta, taip ir Kristuje visi bus atgaivinti.* ²³ *Bet kiekvienas pagal savo tvarką: pirmas Kristus, o vėliau tie, kurie priklauso Kristui Jo atėjimo metu.* ²⁴ *Tada ateina galas, kai Jis atduos karalystę Dievui Tėvui, kai padarys galą bet kokiai valdžiai, valdžiai ir valdžiai.* ²⁵ *Nes Jis turi viešpatuoti, kol nepakels visus priešus po savo kojomis. (1 Korintiečiams 15:20-25).*

Paulius taip pat moki, kad neteisieji (įsakymų laužytojai) nepaveldės Dievo Karalystės:

⁹ *Argi nežinote, kad neteisieji nepaveldės Dievo karalystės? Neapsigaukite. Nei ištvirkėliai, nei stabmeldžiai, nei sveltinautojai, nei homoseksualai, nei sodomitai,* ¹⁰ *nei vagys, nei gobšai, nei girtuokliai, nei keikėjai, nei prievartautojai nepaveldės Dievo karalystės (1 Korintiečiams 6:9-10).*

¹⁹ *Dabar akivaizdūs kėno darbai, kurie yra: sveltinavimas, paleistuvystė, nešvarumas, ištvirkimas,* ²⁰ *stabmeldystė, kerėjimas, neapykanta, ginčai, pavydas, pyktis, probrūčiai, savanaudiškos ambicijos, nesutarimai, erezijos,* ²¹ *pavydas, žmogžudystės, girtavimas. linksmybės ir panašiai; apie kurį sakau jums iš anksto, kaip ir anksčiau sakiau, kad tie, kurie tai daro, nepaveldės Dievo karalystės (Galatams 5:19-21).*

⁵ *Juk žinote, kad nė vienas ištvirkėlis, nešvarus ar gobšualis, kuris yra stabmeldys, neturi paveldėjimo Kristaus ir Dievo karalystėje (Efeziečiams 5:5).*

Dievas turi standartus ir reikalauja atgailos už nuodėmę, kad galėtų įeiti į Jo karalystę. Apaštalas Paulius perspėjo, kad kai kurie nemokytų, kad Jėzaus Evangelija yra atsakymas, bet kiti yra:

³ *Maloni jums ir ramybė nuo Dievo Tėvo ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus,* ⁴ *kuris atidavė save už mūsų nuodėmes, kad išgelbėtų mus iš dabartinio*

pieto amžiaus pagal mūsų Dievo ir Tėvo valią, ⁵ kuriam šlovė . per amžių amžius. Amen. ⁶ Stebiuosi, kad taip greitai nusigrežiate nuo Tė, kuris jus pašaukė Kristaus malone, prie kitokios Evangelijos, ⁷ kuri nėra kita, bet yra tokių, kurie jus vargina ir nori iškreipti Kristaus Evangeliją. ⁸ Bet net jei mes ar angelas iš dangaus skelbtume jums kitą Evangeliją, nei mes jums paskelbėme, tebūnie prakeiktas. ⁹ Kaip jau sakėme, taip ir dabar dar kartą sakau: jei kas skelbia jums kitą Evangeliją, nei jūs gavote, tebūna prakeiktas. (Galatams 1:3-9)

³ Bijau, kad, kaip gyvatė savo gudrumu apgavo Jevą, jūsų protas nesugadintų nuo paprastumo Kristuje. ⁴ Nes jei ateinantys pamokslauja kitą Jėzų, kurio mes neskelbėme, arba jei jūs gaunate kitokią dvasią, kurios nepriėmėte, arba kitokią Evangeliją, kurios nepriėmėte, galite tai pakeisti! (2 Korintiečiams 11:3-4)

Kas buvo „kita“ ir „skirtinga“, iš tikrųjų klaidinga Evangelija?

Klaidinga Evangelija turi įvairių dalių.

Apškritai, klaidinga evangelija yra tikėjimas, kad neprivalote paklusti Dievui ir iš tikrųjų stengtis gyventi ištikimai Jo būdai, tvirtindami, kad pažįstate Dievą (plg. Mato 7:21-23). Ji linkusi būti savanaudiškai orientuota.

Gyvatė prieš beveik 6000 metų (Pradžios 3) privertė Jevą paklusti klaidingai evangelijai – ir žmonės tikėjo, kad jie žino geriau už Dievą ir turi patys nuspręsti, kas gera ir bloga. Taip, Jėzui atėjus, Jo vardas dažnai buvo siejamas su įvairiomis klaidingomis evangelijomis – ir tai tęsėsi ir tęsis iki paskutiniojo Antikristo laiku.

Dabar, apaštalo Pauliaus laikais, klaidinga evangelija iš esmės buvo gnostinis/mistinis tiesos ir klaidos mišinys. Gnostikai iš esmės tikėjo, kad specialios žinios yra tai, ko reikia dvasinei išvalgai, įskaitant išganyką, pasiekti. Gnostikai buvo linkę manyti, kad tai, ką daro kūnas, neturėjo ypatingų pasekmių, ir jie priešinosi paklusnumui Dievui tokiuose dalykuose kaip septintiosios dienos šabas. Vienas iš tokių netikrų lyderių buvo Simenas Magas, kuri išėjo apaštalas Petras (Apld 8:18-21).

Bet tai nėra Lengva

Naujasis Testamentas rodo, kad Pilypas moki Dievo Karalystēs:

⁵ *Tada Pilypas nuėjo į Samarijos miestą ir pamokslavo jiems Kristų. ...¹² jie patikėjo Pilypu, kai jis skelbė apie Dievo karalystę... (Apd 8: 5,12).*

Bet Jėzus, Paulius ir mokiniai moki, kad nėra lengva patekti į Dievo karalystę:

²⁴ *Pamates, kad jis labai nuliūdo, Jėzus tarė: „Kaip sunku tiems, kurie turi turtų, patekti į Dievo karalystę!“²⁵ Mes kupranugariumi lengviau išlįsti pro adatos ausį, nei turtuoliui patekti į Dievo karalystę“.*

²⁶ *Jr tie, kurie tai girdėjo, klausė: „Kas gali būti išgelbėtas?“*

²⁷ *Bet Jūs pasakė: „Tai, kas žmonėms neįmanoma, įmanoma Dievui“. (Lk 18:24-27)*

²² *„Per daugybę suspaudimų turime įeiti į Dievo karalystę“ (Apd 14, 22).*

³ *Mes visada privalome dėkoti Dievui už jus, broliai, kaip yra*

linka, nes jūsų tikėjimas nepaprastai auga, o kiekvieno iš jūsų meilė vienas kitam auga,⁴ kad mes patys didžiujamės jumis tarp Dievo bažnyčių už jūsų kantrybę ir tikėjimą visuose jūsų persekiojimuose ir suspaudimuose, kuriuos ištvėriate,⁵ kuris yra akivaizdus teisingo Dievo teismo įrodymas, kad būtumėte laikomi verti Dievo karalystės, dėl kurios taip pat kenčiate.⁶ nes yra teisu Dievo atžvilgiu atsilyginti su vargais tiems, kurie jus vargina,⁷ ir duoti jums ramybės su mumis, kai Viešpats Jėzus apsireikė iš dangaus su savo galingais angelais (2 Tesalonikiečiams 1:3-7).).

Dėl sunkumų tie kai kurie dabar yra pašaukti ir išrinkti šiame amžiuje būti jo dalimi (Mato 22:1-14; Jono 6:44; Hebrajams 6:4-6). Kiti bus vadinami vėliau, nes Biblija rodo, kad tie, „kurie klydo dvasia, supras, o tie, kurie skundėsi, išmoks doktrinas“ (Izaije 29:24).

Apāstalas Petras moki, kad karalystē ir amžina ir kad reikia stropiai paklusti Dievo Evangelijai, kitaip bus teismas:

¹⁰ Tādēļ, brāļi, būkite dar stropesni, kad jūsu pašaukimas ir išrinkimas būtų tikri, nes tai darydami niekada nesuklupsite. ¹¹ nes taip gausiai gausite iėjimą į mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus amžinąją karalystę (2 Petro 1:10-11).

¹⁷ Nes atėjo laikas teismui prasidėti Dievo namuose, ir jei tai pirmiausia prasidės nuo mūsų, kuo baigsis tie, kurie nepaklūsta Dievo Evangelijai? (1 Petro 4:17).

Paskutinės Biblijos ir Karalystės knygos

Biblija moko, kad „Dievas yra meilė“ (1 Jono 4:8,16), o Jėzus yra Dievas (Jono 1:1,14) – Dievo Karalystė turės Karalių, kuris yra meilė ir kurio įstatymai palaiko meilę, o ne neapykantą. (plg. Apreiškime 22:14-15).

Biblija taip pat rodo, kad Dievas atsiųs angelą, kuris skelbs amžinąją Dievo karalystės Evangeliją (Apreiškime 14:6-7), o paskui kitą angelą, kuris nurodys, kad Babilonas, nors ir atrodo puikus, žlunga (Apreiškime 14:8-9). Šios žinios bus atgamtinis Evangelijos patvirtinimas, kuri pasaulis anksčiau bus priėmęs kaip liudytojas, ir atrodys kaip veiksniai „didžieji miniai“, kuri ateina pas Dievą pabaigoje (Apreiškime 7:9-14). Skirtingai nuo paskutinės Babilono galios, kuri kils ir žlugis (plg. Apreiškime 18:1-18), paskutinė Dievo karalystės fazė tęsiasi amžinai:

¹⁵ Tada susūko septintasis angelas: Ir danguje pasigirdo garsas balsai, sakantys: „Šio pasaulio karalystės tapo mūsų Viešpaties ir Jo Kristaus karalystėmis, ir Jis viešpataus per amžius amžius!“ (Apreiškime 11:15).

Jėzus karaliaus karalystėje! Ir Biblija atskleidžia du Jo titulus:

¹⁶ Ant savo apsiausto ir ant šlaunų jis turi vardą, užrašytą: KARALIS IR VIEŠPATS (Apreiškime 19:16).

Bet ar Jėzus vienintelis viešpataus? Atkreipkite dėmesį į šią ištrauką:

⁴ Aš pamaciau sostius, ir jie sėdėjo juose, ir jiems buvo paskirtas teismas. Tada pamaciau sielas tu, kuriems buvo nukirstos galvos dėl Jėzaus liudijimo ir Dievo žodžio, kurie negarbino žvėries ar jo alvaizdo ir nebuvo užfiksavę jo ženkelo ant kaktos ar ant rankų. Ir jie gyveno ir karaliaavo su Kristumi tūkstantį metų. . . .⁶ Palaimintas ir šventas, kuris turi dalį pirmame prisikėlime. Tokiems antroji mirtis neturi galios, bet jie bus Dievo ir Kristaus kunigai ir karaliaus su Juo tūkstantį metų (Apreiškimo 20:4,6) .

Tikrąjį krikščionys bus prikelti, kad karaliautų su Kristumi tūkstantį metų! Nes karalystė tęsis amžinai (Apreiškimo 11:15), bet minėtas karaliavimas tebuvo tūkstantis metų. Štai kodėl aš tai anksčiau vadinau pirmąja karalystės faze – fizine, tūkstantmečio faze, o ne paskutine, labiau dvasine faze.

Kelias įvykių yra išvardyti Apreiškimo knygoje kaip įvykę tarp tūkstantmečio ir paskutinio Dievo Karalystės etapo:

⁷ Dabar, kai pasibaigs tūkstantis metų, sėtonas bus paleistas iš savo kalėjimo⁸ ir išeis klaidinti tautų, esančių keturiuose žemės kampuose, Gogo ir Magogo, kad surinktų jas į mūšį, kurių skaičius yra toks pat, jūros smėlis. . . .¹¹ Tada pamaciau didelį baltą sostą ir jame Sėdintįjį, nuo kurio veido pabėgo žemė ir dangus. Ir jiems vietos nerasta.¹² Ir aš mačiau mirusius, mažus ir didelius, stovinčius priešais Dievą, ir knygos buvo atverstos. Ir buvo atidaryta kita knyga, tai yra Gyvenimo knyga. Ir mirusieji buvo teisiami pagal jų darbus, pagal tai, kas parašyta knygoje.¹³ Jūra atidavė joje buvusius mirusiųosius, o mirtis ir pragaras atidavė juose buvusius mirusiųosius. Ir jie buvo teisiami, kiekvienas pagal savo darbus.¹⁴ Tada Mirtis ir Hadas buvo įmesti į ugnies ežerą. Tai jau antroji mirtis.¹⁵ Ir kas nebuvo rastas įrašytas į Gyvenimo knygą, buvo įmestas į ugnies ežerą (Apreiškimo 20:7-8, 11-15).

Apreiškimo knyga rodo, kad bus vėlesnis etapas, kuris ateis po tūkstantio metų valdymo ir po antrosios mirties:

¹ Dabar aš pamaciau naują dangų ir naują žemę, nes pirmasis dangus ir pirmoji žemė praėjo. Be to, nebeliko jūros. ² Tada aš, Jonas, išvydau šventąjį miestą Naująją Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus nuo Dievo, paruoštą kaip nuolataką, papuoštą savo vyriui. ³ Ir aš išgirdau stiprų balsą iš dangaus, sakantį: „Štai Dievo palapinė yra su žmonėmis, ir Jis gyvens su jais, ir jie bus Jo tauta. Pats Dievas bus su jais ir bus jų Dievas.“ ⁴ Dievas nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių, nebebus nei mirties, nei liūdesio, nei verkimo. Skausmo nebebus, nes būvę dalykai praėjo“. (Apreiškimo 21:1-4)

¹ Ir jis parodė man tyrą gyvybės vandens upę, skaidrią kaip kristalas, ištekančią iš Dievo ir Avinelio sosto. ² Galvės viduryje ir abiejose upės pusėse buvo gyvybės medis, kuris davė dvylika vaisių, kiekvienas medis davė vaisių kas mėnesį. Medžio lapai buvo skirti tautoms gydyti. ³ Ir nebebus praeikimo, bet jame bus Dievo ir Avinelio sostas, ir Jo tarnai Jam tarnaus. ⁴ Jie matys Jo veidą, ir Jo vardas bus jų kaktose. ⁵ Ten nebus nakties, jiems nereikia nei lempos, nei saulės šviesos, nes Viešpats Dievas juos apšviečia. Ir jie viešpataus per amžius. (Apreiškimo 22:1-5)

Atkreipkite dėmesį, kad šis po liukstancio metų vykstantis valdymas apima Dievo tarnus ir tesiasi amžinai. Šventasis miestas, kuris buvo paruoštas dangyje, paliks dangų ir nusileis į žemę. Tai yra paskutinis Dievo Karalystės fazės pradžia. Laikas, **JO KŲ S KŲ S M Ų T A R K A M Ų P U!**

Nuclankieji paveldės žemę (Mato 5:5) ir viską (Apreiškimo 21:7). **Ženė**, įskaitant Šventąjį miestą, kuris bus joje, bus geresnė, nes bus įgyvendinti Dievo keltiai. Supraskite, kad:

⁷ Jo valdžios didėjimui ir laikai nebus galo (Izaijo 9:7).

Čiūku, kad prasidės paskutinis Dievo Karalystės etapas, nes visi paklus Dievo valdžiai.

Tai bus pats nuostabiausias laikas:

⁹ Bet kaip parašyta: „**To, ką Dievas paruošė tiems, kurie Jį myli, akys nematė, ausis negirdėjo ir žmogaus širdyje neįėjo**“. ¹⁰ Bet Dievas mums juos

*apreiskē per savo Dvasiā (1 Korintieciāms 2:9-10). Tai meilēs, džiaugsmo ir
amžinos paguodos metas. Tai bus fantastisks laikas! Dievo Karalystē
padarys fantastiskai geresnē amžinybē. Ar nenorite turētī savo dalies?*

5. *Khunamara mo maatong a gagwe gomme wa mmitša sedima re šiyela kgopolo*

Ar pirmieji Kristaus profesoriai manė, kad jie turėjo skelbti tiesioginės Dievo Karalystės evangeliją?

Taip.

Prieš daugelį metų paskaitoje, kurią skaitė Siaurės Karolinos universiteto profesorius Bartas Ermanas, jis ne kartą ir teisingai pabrėžė, kad, skirtingai nei dauguma šiandien išpažįstančių krikščionių, Jėzus ir pirmieji Jo pasekėjai skelbė Dievo karalystę. Nors bendras daktaro Ehrmano supratimas apie krikščionybę labai skiriasi nuo besitęsiančios Dievo bažnyčios supratimo, sutinkame, kad karalystės Evangelija yra tai, ką pats Jėzus paskelbė ir Jo pasekėjai tikėjo, suprasti tai.

Seniausias išlikęs po Naujojo Testamento raštas ir pamokslas

Dievo karalystė buvo reikšminga dalis to, kas, kaip teigiama, yra „seniausias išlikęs krikščioniškas pamokslas“ (Holmes MW Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations, 2nd ed. Baker Books, Grand Rapids, 2004, p. 102). Šiame senovės krikščionių pamoksle yra šie teiginiai apie tai:

5:5 Be to, jūs žinote, broliai, kad mūsų buvimas kūniškame pasaulyje yra nereikšmingas ir trumpalaikis, bet Kristaus pažadas yra didelis ir nuostabus: išsėkitės ateinančioje karalystėje ir amžinasis gyvenimas.

Aukščiau pateiktas teiginys rodo, kad karalystė nėra dabar, bet ateis ir bus amžina. Be to, šiame senoviniame pamoksle teigiama:

6:9 Dabar, jei net tokie teisūs žmonės, kaip šie, negali savo teisiais darbais išgelbėti savo vaikus, kokį garantiją turime, kad pateksime į Dievo karalystę, jei nepalaukysime savo krikšto tyro ir nesutepto? Arba kas bus mūsų užtarėjas, jei mes neturime šventų ir dorų darbų? 9:6 Todėl mylėkime vieni kitus, kad visi jėtume į

Dievo karalystę. ^{11:7} Taigi, jei žinosime, kas teisinga Dievo akyse, pateksime į jo karalystę ir gausime pažadus, kurių „ausis negirdėjo, akis neregėjo ir žmogaus širdis negalvojo“.

^{12:1} Todėl valanda po valandos laukime Dievo karalystės su meile ir teismumu, nes nežinome Dievo pasirodymo dienos. ^{12:6} Jis sako: ateis mano Tėvo karalystė.

Aukščiau pateikti teiginiai rodo, kad reikia meilės per tinkamą gyvenimą, kad mes vis dar neižengime į Dievo karalystę ir kad ji įvyksta po Dievo pasirodymo dienos, ty po to, kai Jėzus vėl sugrįžta. Tai yra Tėvo karalystė ir karalystė nėra tik Jėzus.

Idemu tai, kad seniausias akivaizdžiai krikščioniškas pamokslas, kurį Dievas leido išlikti, moko tas pačios Dievo Karalystės, kurios moko Naujasis Testamentas ir Tėstinė Dievo Bažnyčia dabar (gali būti, kad tai gali būti iš tikrosios Dievo Bažnyčios, bet mano ribotos graikų kalbos žinios riboja mano galimybes pateikti tvirtesnę deklaraciją).

Antrojo amžiaus bažnyčios vadovai ir Karalystės evangelija

Pažymėtina, kad 2 ^{amžiaus} pradžioje Papijas, Jono klausytojas ir Pelikarpe draugas, Romos katalikų laikomas šventu juo, mokė tūkstantmetę karalystę. Eusebijus užrašė, kad Papijas mokė:

... bus tūkstantmetis po prisikėlimo iš numirusių, kai šioje žemėje ištvirtins asmeninė Kristaus karalystė. (Papijos fragmentai, V.J. Taip pat žr. Eusebijus, Bažnyčios istorija, 3 knyga, XXXIX, 12)

Papias mokė, kad tai bus didžiulės gausos metas:

Panašiai [Jis sakė], kad iš kviečių grūdų užaugins dešimt

tūkstantis varpų ir kad kiekviena varpa turėtų dešimt tūkstančių grūdų ir kiekvienas grūdas duotų dešimt svarų skaidrių, grynų, smulkių miltų; ir kad obuoliai, sėklos ir žolė derėtų panašiomis proporcijomis; ir kad visi gyvūnai, maitindamiesi tik žemės gėrybėmis, taptų taikūs ir harmoningi bei būtų tobulai pavaldūs žmogui.“ [Šiuos

dalykus paliudijo Papijas , senovės žmogus, kuris buvo Jono klausytojas ir Polikarpo draugas, ketvirtoje jo knygoje; nes penkias knygas jis sukūrė...]) (Papijos fragmentai , IV)

Laiške korintiečiams po Naujajo Testamento rašoma:

^{42:1-3} Apaštalai priėmė Evangeliją už mus iš Viešpaties Jėzaus Kristaus; Jėzus Kristus buvo išsiųstas iš Dievo. Taigi Kristus yra iš Dievo, o apaštalai yra iš Kristaus. Taigi abu atėjo iš Dievo valios nustatyta tvarka. Todėl gavę įsakymą ir visiškai užtikrinti mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus prisikėlimu ir patvirtinti Dievo žodžiu su visišku Sventosios Dvasios užtikrinimu, jie išėjo su džiugia žinia, kad ateis Dievo karalystė.

Polikarpas iš Smirnos buvo ankstyvųjų krikščionių lyderis, Jono mokinys, paskutinis iš pirmųjų mirusių apaštalu. Polikarpas c. 120–135 m. po Kr. mokė :

Palaiminti vargšai ir persekijami dėl teisumo, nes jų yra Dievo karalystė. (Polikarpas. Laiškas filipiečiams, I skyrius. Iš Ante-Nicene Fathers, / tomas , redagavo Alexanderis Robertas ir Jamesas Donaldsonas. Amerikos leidimas, 1885 m.)

Žinodami, kad „Dievas nesisąpė“, turime vaikščioti verti Jo įsakymo ir šlovės... Nes gerai, kad jie būtų atkirsti nuo pasaulyje esančių geismų, nes „kiekvienas geismas kariauja prieš Sielą;“ ir „ Dievo karalystės nepaveldės nei išvirkėliai, nei moteriškos lyties atstovės, nei priekabiantojai su žmonėmis“, nei tie, kurie daro nenuoseklus ir netinkamus dalykus. (ten pat, V skyrius)

Tarnaukime Jam su baime ir su visa pagarba, kaip Jis pats mums įsakė ir kaip apaštalai, kurie skelbė mums Evangeliją, ir pranašai, kurie iš anksto skelbė Viešpaties atėjimą. (ten pat, VI skyrius)

Kaip ir kiti Naujajame Testamente, Polikarpas mokė, kad teisingi, o ne įsakymų laužytojai paveldės Dievo karalystę.

Taip pat buvo teigiama, kad Polikarpas išmokė šių dalykų:

Ir kitą šabą jis pasakė: „Klausykite mano raginimo, mylimi Dievo vaikai. Prisiekiau jus, kai buvo vyskupai, o dabar vėl raginu jus visus dorai ir vertai eiti Viešpaties keliu... Būkite budrūs ir vėl būkite pasiruošę, Tegul jūsų širdys neapsunkina naujasis įsakymas. Kalbant apie meilę vienas kitam, Jo atėjimas staiga pasireiškia kaip greitas žaibas, didelis ugnies teismas, amžinasis gyvenimas, Jo nemirtinga karalystė. Ir visa, ko Dievas moka, jūs žinote, kai tyrinėjate įkeiptą Raštą, įsirežkite į savo širdis Šventosios Dvasios plunksna, kad įsakymai liktų jumyse neišdildomi“. (Polikarpo gyvenimas, 24 skyrius. JB Lightfoot, The Apostolic Fathers, t. 3.2, 1889, p. 488–506)

Melito iš Sardų, kuris buvo Dievo bažnyčios vadovas, m. 170 m. po Kr., mokė:

Nes iš tiesų Evangelijoje paskelbtas įstatymas – senasis naujajame, abu kartu atėinantys iš Siono ir Jeruzalės; ir įsakymas, duotas malonėje, ir raštas galutiniam gaminyje, ir avinėlis Sūnyje, ir avis žmoguje, ir žmogus Dieve...

Tačiau Evangelija tapo įstatymo ir jo paaiškinimu

išsipildymas, o bažnyčia tapo tiesos sandėliu...

Tai yra tas, kuris išlaisvino mus iš vergijos į laisvę, iš tamsos į šviesą, iš mirties į gyvenimą, iš tiranijos į amžingą karalystę. (Melito . Homilija apie Paschą. 7, 40, 68 eilutės. Vertimas iš Kerux : The Journal of Online Theology. <http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp>)

Taigi buvo žinoma, kad Dievo karalystė yra kažkas amžino, o ne tik dabartinė krikščionių ar katalikų bažnyčia ir apimanti Dievo įstatymą.

Kitas antroje amžiaus vidurio pabaigos raštas ragina žmones pažvelgti į karalystę:

Taigi, niekas iš jūsų nebesiardo ir nežiūri atgal, bet noriai artinasi prie Dievo karalystės Evangelijos. (Romanas Klemensas. Pripažinimai, X knyga,

XLV skyrius. Ištrauka iš *Ante-Nicene Fathers*, 8 tomas. Redagavo Alexanderis Robertsas ir Jamesas Donaldsonas. Amerikos leidimas, 1886 m.)

Be to, nors jis, matyt, nebuvo parašytas tikrejeje bažnyčioje, antrąjį amžiaus vidurį rašte pavadinimu „*Hermas ganytojas*“ Roberts & Donaldson vertime keturiolika kartų vartojamas pasakis „Dievo karalystė“.

Tikrieji krikščionys ir nel daugelis tik išpažįstančių *Kristų* ką nors žinjo apie Dievo karalystę antrąjame amžiuje.

Net katalikų ir rytų stačiatikių šventasis *Irenėjus* suprato, kad po prisikėlimo krikščionys pateks į Dievo karalystę. Atkreipkite dėmesį, ką jis parašė, c. 180 m. po *Kr.*:

Juk tokia yra tu, kurie tiki, nes juose nuolat gyvena Šventoji Dvasia, kurią Jis davė krikštu ir sulauko gavėjas, jei jis vaikščioja tiesoje ir šventumu, teisumu ir kantrybe. Nes ši siela turi prisikėlimą tuose, kurie tiki, kūnas vėl priima sielą, o kartu su ja Šventosios Dvasios galia prisikelti ir įeina į Dievo karalystę. (Irenėjus, Sv., Liano vyskupas. Iš armėnų kalbos vertė Armitage Robinson. Apaštališkoje pamokslavimo demonstravimas, 42 skyrius. Wells, Somerset, 1879 m. spalio. Kaip paskelbta SOCIETY FOR PROMOTING CHRISTIAN KNOWLEDGE. NEW YORK: MACMILLAN CO, 1920).

Teofilis Antiochietis makė:

Aš tik paminėjau Jo gerumą; Jei vadinu Jį Karalyste, paminėsiu Jo šlovę... Nes jei Jis nuo pat pradžių būtų jį padaręs nemirtingu, būtų padaręs jį Dievu. <...> Tada Jis nepadarė jo nei nemirtingu, nei dar mirtingu, bet, kaip minėjome aukščiau, galinčiu abiem; kad jei jis, laikydamasis Dievo įsakymo, linktų į nemirtingumo dalykus, gautų iš Jo nemirtingumą kaip atlygį ir taptų Dievu. (Teofilus, Antiochietis, 1:3, 2:27)

Katalikų šventasis Hipolitas trečiojo amžiaus pradžioje rašė:

Jr jūs gausite dangaus karalystę, kurie, kol gyvenote šiame gyvenime, pažinojote Dangiškeį Karalių. Ir tu būsi Dievybės bendražygis ir Kristaus bendraįpėdinis, daugiau nebevergais geismų ar aistrų ir niekada nebesuniokotos ligų. Juk tu tapai Dievu: kad ir kokias kančias tu išgyvenai būdamas vyras, Jis tau atidavė, nes buvai mirtingo pelėsis, bet ką Dievas dera duoti, Dievas pažadėjo tau dovanoti, nes tu buvo sudievinči ir pagindyti iki nemirtingumo. (Hipolitas. Visų erėzijų paneigimas, X knyga, 30 skyrius)

Žmonių tikslas yra būti sudievinčioms aleinancijoje Dievo karalystėje.

Antroje ir trečioje amžiaus problemos

Nepaisant plačiai paplitusio pripažinimo, antrajame amžiuje iškilo priešstatyminis atsimetimo lyderis Markionas. Marcionas mokė prieš Dievo įstatymą, šabą ir tikrąją Dievo karalystę. Nors Polikarpas ir kiti jį smerkė, jis ilgą laiką palaikė ryšius su Romos bažnyčia ir, regis, turėjo ten įtakos.

Antrajame ir trečiajame amžiuje Aleksandrijoje (Egipte) įsitvirtino alegoristai. Daugelis alegoristų priešinosi būsimos karalystės doktrinai. Atkreipkite dėmesį į pranešimą apie kai kuriuos iš šių alegoristų:

Dionisijus gimė kilmingoje ir turtingoje pagonių šeimoje Aleksandrijoje ir buvo išsilavinęs jų filosofija. Jis paliko pagoniškas mokyklas ir tapo Origeno mokinium, kuriam pavyko vadovauti Aleksandrijos katechetinei mokyklai...

Memensas, Origenas ir gnostinė mokykla savo išgalvotomis ir alegorinėmis interpretacijomis gadino šventųjų orakulų doktrinas... jie gavo sau "alegoristų" vardą. Nepas viešai kovojo su alegoristais ir tvirtino, kad žemėje valdys Kristus...

Dionisijus ginčijosi su Nepo pasekėjais ir, pasak jo, ... " Dievo karalystėje egzistuoja tekia padėtis, kokia dabar yra ". Tai pirmasis paminėjimas apie Dievo karalystę, egzistuojančią dabartinėje bažnyčių būklėje...

Nepasas priekaištavo jų klaidai, parodydamas, kad dangaus karalystė nėra alegorinė, o tiesioginė ateinanti mūsų Viešpaties karalystė prisikeltimė į anžingjį gyvenimą...

Taiigi karalystės, atsiradusios dabartinėje padėtyje, idėja buvo sumanyta ir iškelta gnostikų alegoristų mokykloje Egipte, 200–250 m. po Kr., visą šimtmetį prieš tai, kai imperijos vyskupai buvo laikomi sosto okupantais. ...

Kemensas Dievo karalystės idėją suprato kaip tikro protinio Dievo pažinimo būseną. Origenas tai išdėstė kaip dvasinę prasmę, pastęptą paprasčioje Sventoje Rašto raidėje. (Ward, Henry Dana. Karalystės evangelija: karalystė ne iš šio pasaulio; ne šiame pasaulyje; bet ateiti į dangiškeją šalį, prisikeltimą iš mirusiųjų ir visų daiktų atkūrimo. Isleide Claxton Remsen & Haffelfinger, 1870, p. 124–125)

Taiigi, kol vyskupas Nepas mokė Dievo Karalystės evangelijos, alegoristai bandė sugalvoti klaidingą, ne tokį pažodiniį jos supratimą. Su alegoristų klaidėmis maždaug tuo pačiu metu bandė kovoti ir Hieropolio vyskupas Apolinaris. Tie, kurie iš tikrųjų buvo Dievo Bažnyčioje, per visą istoriją pasisakė už tikrąją Dievo karalystę.

Herbertas W. Armstrongas dėstė Karalystės evangeliją

XX amžiuje velionis Herbertas W. Armstrongas rašė:

Nes jie atnečė Kristaus evangeliją. . . , pasaulis turėjo pakeisti ką nors kita jo vietoje. Jie turėjo išrasti klaidę! Taiigi mes girdėjome, kad apie Dievo karalystę kalbama kaip apie gana banalybę – malenų jausmą žmonių širdyse – sumažinant ją iki teorinio, nerealaus NIEKO! Kiti klaidingai nurodė, kad „BAZMYČIA“ yra karalystė. . . Pranašas Danielius, gyvenęs 600 metų prieš Kristų, žinojo, kad Dievo karalystė yra tikra karalystė – valdžia, valdanti.

tiesioginiai ŽMONES žemeje. . .

čia . . . yra Dievo paaiškinimas, kas YRA DIEVO KARALYSTĖ: „Ir šių karalių dienomis...“ – čia kalbama apie dešimt metų, iš dalies geležies ir dalį trapaus molio. Tai, susijant pranašystę su Danieliaus 7 ir Apreiškimo 13 bei 17 skyriais, reiškia naujas PUNGTONES EUROPOS VALSTYBES, kurios dabar formuojasi. . . prieš tavo akis! Apreiškimo 17:12 aiškiai nurodoma, kad tai bus DEŠIMTIES KARALIŲ ARBA KARALYSTĖS sąjunga, kuri (Apr. 17:8) prikels senąją ROMENĖ . . .

Kai ateina Kristus, jis ateina kaip karalių KARALYBUS, valdantis visą žemę (Apr 19:11-16); o JO KARALYSTĖ – DIEVO KARALYSTĖ. – pasakė Danielius, turi SUVARTOTI visas šias pasaulietines karalystes. Apreiškimo 11:15 tai sakoma tokiomis žodžiais: „Šio pasaulio karalystės taps MŪSŲ VIEŠPATIES IR JO KRISTŲS KARALYSTĖMIS, ir jis viešpataus per amžių amžius!“ Tai yra DIEVO KARALYSTĖ. Tai dabartinių vyriausybių – taip, ir net JAV bei britų tautų – PABALGA. Tada jie taps Viešpaties JĖZUS KRISTUS, tada visos žemės karalių KARALYBUS, karalystėmis – VYRIAUSYBĖMIS. Tai daro visiškai aiškų faktą, kad DIEVO KARALYSTĖ yra tiesioginė VYRIAUSYBĖ. Net kaip Chaldėjų imperija buvo KARALYSTĖ – kaip Romos imperija buvo KARALYSTĖ – taip DIEVO KARALYSTĖ yra vyriausybė. Ji turi perimti pasaulio TĖVŲ VYRIAUSYBES. Jėzus Kristus GYME, kad būtų KARALYBUS – VADOVAS! . . .

Del ateina tas pats Jėzus Kristus, kuris daugiau nei prieš 1900 metų vaikščiojo Sventosios Žemės kalvomis ir slėniais bei Jeruzalės gatvėmis. Jis pasakė, kad ateis dar kartą. Po to, kai buvo nukryžiuotas, Dievas prikėlė jį iš

numirusių po trijų dienų ir trijų naktų (Mt 12:40; Apd 2:32; I Kor. 15:3-4). Jis pakilo į Dievo sostą. Visatos vyriausybės būstinė (Apd 1:9-11; Žyd 1:3; 8:1; 10:12; Apr. 3:21).

Jis yra palyginimo „bejoras“, nuėjęs į sostą

Dievas – „tolima šalis“ – turi būti karūnuotas kaip visų tautų karalių karalius, o paskui sugrįžti į žemę (Lk 19:12-27).

Velgi, jis yra danguje iki „visų dalykų atstatymo laikų“ (Apd 3:19-21). Restitucija reiškia buvusios būsenos ar būklės atkūrimą. Šiuo atveju Dievo valdžios atkūrimas žemėje, taigi pasaulio taikos ir utopinių sąlygų atkūrimas.

Dabartinė pasaulio suirutė, didėjančys karai ir nesutarimai pasiekė kulminaciją tokioje pasaulio būdoje, kad, jei Dievas neįsikiš, joks žmogaus kūnas nebūtų išgelbėtas gyvas (Mt 24:22). Pačiame kulminaciniame taške, kai delsimas lentų visą gyvybę iš šios planetos, Jėzus Kristus sugrįš. Šį kartą jis ateina kaip dieviškasis Dievas. Jis ateina su visa visatą valdančio Kūrėjo galia ir šlove. (Mt 24:30; 25:31.) Jis ateina kaip „karalių karalius ir viešpačių Viešpats“ (Apr 19:16), kad sukurtų pasaulio supervyriausybę ir valdytų visas tautas „geležine lazda“ (Apr 19:15; 12:5) . . .

Kristus nepageidaujamas?

Bet ar žmonija šauks iš džiaugsmo ir priims jį pašėlusiai ekstaze ir entuziazmu – ar net tradicinės krikščionybės bažnyčios?

Jie nebus! Jie patikės, nes netikri Sėdono tarnai (I Kor. 11:13-15) juos apgavo, kad jis yra Antikristas. Bažnyčios ir tautos supyks dėl jo atėjimo (Apr 11:15 su 11:18), o karinės pajėgos iš tikrųjų bandys su juo kovoti, kad jį sunaikintų (Apr 17:14)!

Tautos dalyvaus kulminaciniame artėjančio JI pasaulinio karo mūšyje su mūsų frontu Jeruzalėje (Lk 14:1-2), o tada Kristus grįš. Turėdamas

antgamtinę galią, jis „kovos prieš tas tautas“, kurios kovoja su juo (3 eilutė). Jis juos visiškai nugalės (Apr 17:14)! „Jo kojos tą dieną atsistos ant Alyvų kalnų“, labai nedideliu atstumu į rytus nuo Jeruzalės (Zak 14:4). (Armstrongas FW. Anžijų paslaptis, 1984 m.)

Biblija skelbia, kad Jėzus sugriš ir laimės, tačiau daugelis kovos prieš Jį (Apreiškimo 19:19). Daugelis tvirtins (remiantis klaidingu Biblijos pranašystės supratimu, bet iš dalies dėl netikrų pranašų ir mistikų), kad sugrįžiantis Jėzus yra paskutinis Antikristas!

Tai taip pat yra iš Herberto Armstrongo:

Tikroji religija – Dievo tiesa, įgalinta Dievo meilės, perteikiamas Šventosios Dvasios... **NEAPSARAUKOMAS DŽIAUGSMAS** pažinti Dievą ir Jėzų Kristų – pažinti **TIESĄ** – ir Dievo dieviškosios **MEILĖS** šilumą!

Tikrosios Dievo Bažnyčios mokymas yra tiesiog „gyvenimas pagal kiekvieną Šventosios Biblijos žodį“ ...

Žmonės turi pasukti nuo „gauti“ kelio į „duoti“ – Dievo meilės kelią.

NAUJA CIVILIZACIJA dabar apims žemę! (ten pat)

NAUJA CIVILIZACIJA yra Dievo karalystė. Skelbimas, kad nauja civilizacija turi ateiti ir būti pagrįsta meile, yra pagrindinė tikrosios karalystės evangelijos, kurios mokė Jėzus ir Jo pasekėjai, dalis. Tai yra kažkas, ką mes, besitęsiančioje Dievo bažnyčioje, skelbiame.

Herbertas Armstrongas suprato, kad Jėzus mokė, kad žmonių visuomenė, nel ir manydama, kad nori paklusti, atmetė gyvenimo kelią, meilės kelią. Panašu, kad beveik niekas linkamai nesuvokia to, ko Jėzus mokė, reikšmės.

Įnganymas per Jėzų yra Evangelijos dalis

Dabar kai kurie, skaitę iki šiol, tikriausiai stebisi Jėzaus miltimi ir vaidmeniu išganymui. Taip, tai yra dalis evangelijos, apie kurią rašė Naujasis Testamentas ir Herbertas W. Armstrongas.

Naujasis Testamentas rodo, kad Evangelija apima išgelbėjimą per Jėzų:

¹⁶ Nes aš nesigėdiju Kristaus Evangelijos, nes ji yra Dievo galybė išgelbėti kiekvieną, kuris tiki, pirmiausia žydai, o taip pat graikui (Romiciams 1:16).

⁴ Todėl tie, kurie buvo išblaškyti, ėjo visur skelbdami

žodį. ⁵ Tada Pilypas nuėjo į Samarijos miestą ir pamokslavo jiems Kristų. (...) ¹² Bet kai jie patikėjo Pilypu, kai jis skelbė apie Dievo karalystę ir Jėzaus Kristaus vardą, ir vyrai, ir moterys buvo pakrikštyti. (...) ²⁵ Tačiau, palidiję ir skelbę Viešpaties žodį, jie grįžo į Jeruzalę, skelbdami Evangeliją daugelyje samariečių kaimų. ²⁶ Dabar Viešpaties angelas kalbėjo Pilypui... ⁴⁰ Pilypas buvo rastas Azote. Eidamas pro šalį, jis pamokslavo visuose miestuose, kol atvyko į Cezaręją. (Apaštalų darbai 8: 4,5,12,25,26,40)

¹⁸ Jis skelbė jiems Jėzų ir prisikėlimą. (Apaštalų darbai 17:18)

³⁰ Tada Paulius ištisus dujus metus gyveno savo nuomejamame name ir priėmė visus, kurie atvyko pas jį, ³¹ skelbti Dievo karalystę ir su visu pasitikėjimu mokyti to, kas liečia Viešpatį Jėzų Kristų, ir niekas jam nedraudžia. (Apaštalų darbai 28:30-31)

Atkreipkite dėmesį, kad pamokslavimas apėmė Jėzų IR karalystę. Deja, graikų-romėnų bažnyčių mokymuose paprastai trūksta tinkamo Dievo Karalystės Evangelijos supratimo.

Tiesą sakant, kad padėtų mums tapti tos karalystės dalimi, Dievas taip pamilo žmones, kad atsiuntė Jėzų mirli už mus (Jono 3:16-17) ir išgelbsti mus savo malone (Efeziečiams 2:8). Ir tai yra gerosios naujienos dalis (Apaštalų darbai 20:24).

Karalystės Evangelija yra tai, ko reikia pasauliui, bet...

Dirbti taikos labui (Mate 5:9) ir darīti gera yra verti tikslai (plg. Galatams 6:10). Taču daudzelis pasaulio lyderu, ieskaitant religinius, mano, kad taiku ir klestiju atneš tarplautinis žmoniu bendradarbiavimas, o ne Dievo Karalyste. Ir nors jie turēs tam tikru laikinu sekmiu, jiems ne tik nepasiseks, kai kurias ju žmogiskosias pastangas galiausiai prives plandę Zemē iki tokio lygio, kad gyvenimas taptu nelvarus, jei Jezus negrižtu iekurti Savo Karalystēs. Žmoniu taisymas žemėje be Dievo yra tušcia ir klaidinga evangelija (Psalmyne 127:1).

Daudzelis pasaulio šaliu bando sudaryti pusiau religini Babilono tarplautini planu, kad ^{XXI} amžiuje būtų sukurta nauja pasaulio tvarka. Tai yra kažkas, ką Tęstine Dievo Bažnyčia pasmerkė nuo pat savo iekūrimo ir planuoja toliau smerkti. Kadangi Sėtonas prieš beveik 6000 metu suviltijo Jevu pamėgti savo Evangelijas versiju (Pradžias 3 skyrius), daudzelis žmoniu tikėjo, kad jie geriau už Dievą žino, kas padarys juos ir pasauli geresnius.

Remiantis Biblija, Europoje reikēs karinio vado (vadinamo Siaurēs karaliumi, dar vadinamu Apreiškimo žvėrimi 13:1-10) ir religinio lyderio (vadinamo netikru pranašu, dar vadinamu TJE) deriniu, galutinis Antikristas ir Apreiškimo 13:11-17 dviragis žvėris iš septynių kalvų miesto (Apreiškimo 17:9, 18), kad įvestų "babilonietiską" (Apreiškimo 17 ir 18) pasaulio tvarkę. Nors žmonijai reikia Kristaus sugrižimo ir Jo karalystēs iekūrimo, ^{XXI} amžiuje daudzelis pasaulyje nekreips dėmesio į šių žiniu – jie ir toliau tikēs įvairiomis Sėtono klaidingos evangelijos versijomis. Bet pasaulis gaus liudytoju.

Prisiminkite, kad Jezus mokė:

¹⁴ Ir ši karalystēs Evangelija bus skelbiama visame pasaulyje kaip liudijimas visoms tautoms, ir tada ateis galas. (Mate 24:14)

Pastebėkite, kad karalystēs Evangelija pasieks pasauli kaip liudytojas, tada ateis galas.

Tam yra keletas priežasčiu.

Viena iš ju yra ta, kad Dievas nori, kad pasaulis išgirstų tikrąją Evangeliju prieš prasidedant Didžijam suspaudinui (kuris prasideda Mate 24:21). Taigi Evangelijos

žinia yra liudijimas ir įspėjimas (plg. Ezechielio 3; Amoso 3:7). Tai sukels daugiau pagonių atsivertimų prieš Jėzui sugrįžtant (Romiečiams 11:25) ir pakankamai atsivertimų ne pagonims (Romiečiams 9:27), kol Jėzus sugrįš.

Kitas dalykas yra tai, kad žinios esmė prieštaraua kylancio žvėries, Siavės galios karaliaus, ir netikro pranašo, galutinio Antikristo, nuomonei. Jis esmės jį pažadės taiką žmogiškėmis pastangomis, tačiau jį nuves į pabaigą (Mato 24:14) ir sunaikinimą (plg. 1 Tesalonikiečiams 5:3).

Del ženklų ir su jais susijusių melagingų stebuklų (2 Tesalonikiečiams 2:9) dauguma pasaulio žmonių pasirinks tikėti melu (2 Tesalonikiečiams 2:9-12), o ne Evangelijos žinia. Del Romos katalikų, Rytų ortodoksų, liuteronų ir kitų netinkamo tūkstantmetės Dievo Karalystės pasmerkimo daugelis klaidingai tvirtins, kad tūkstantmečio Dievo Karalystės evangelijos žinia yra klaidinga evangelija, susijusi su Antikristu.

Ištikimi Filadelfijos krikščionys (Apreiškimo 3:7-13) skelbs tūkstantmetę karalystės evangeliją, taip pat pasakos pasauliui, ką ketina daryti tam tikri pasaulio lyderiai (įskaitant žvėrį ir netikrą pranašą).

Jie palaikys žinią, kad žvėris, Siavės jėgos karalius, kartu su netikru pranašu, galutiniu Antikristu, galiausiai sunaikins (kartu su kai kuriais jų sąjungininkais) JAV ir Jungtinės Karalystės anglo tautas, Kanada, Australija ir Naujoji Zelandija (Danieliaus 11:39) ir kad netrukus po to jos sunaikins arabų/islamo konfederaciją (Danieliaus 11:40-43), veiks kaip demonų įrankiai (Apreiškimo 16:13-14), ir galiausiai kovos su Jėzumi Kristumi jam sugrįžus (Apreiškimo 16:14; 19:19-20). Ištikimieji filadelfiečiai (Apreiškimo 3:7-13) skelbs, kad netrukus ateis tūkstantmetė karalystė. Tai greičiausiai sukeltų daug žiniasklaidos dėmesio ir prisidėtų prie Mato 24:14 išsipildymo. Mes, besitęsiančioje Dievo bažnyčioje, ruošime literatūrą (keliomis kalbomis), pridėdami prie interneto svetainių ir imamės kity veiksmy, kad pasiruoštume „trumpam darbui“ (plg. Romiečiams 9:28), kuris lems Dievo apsisprendimą, kad Mato 24: 14 buvo pakankamai pateiktas kaip liudytojas, kad ateis pabaiga.

„Klaidinga evangelija“, skelbianči pasaulio lyderius (greičiausiai koks nors „naujo tipo“ aukščiausias Europos lyderis kartu su susikompromitavusiu pontifiku, kuris pretenduoa į tam

tikrą katalikybės formą), tai nepatiks – jie nenorės, kad pasaulis sužinotų, ką jie iš tikrųjų daryti (ir patys iš pradžių gali tuo netikėti, plg. Izaijo 10:5-7). Jie ir (arba) jų šalininkai taip pat greičiausiai klaidingai mokys, kad ištikimieji filadelfiečiai palaikys ekstremistinę doktriną (millenarizmą) apie ateinančių antikeristų. Kad ir kokius pasmerkimus jie ir (arba) jų pasekėjai pasmerks Filadelfijos tikintiesiems ir nuolatinei Dievo bažnyčiai, sukels persekiojimą (Danieliaus 11:29-35; Apreiškimo 12:13-15). Tai taip pat sukels pabaigą – didžiojo suspaudimo pradžią (Mato 24:21; Danieliaus 11:39; plg. Mato 24:14-15; Danieliaus 11:31), taip pat ištikimiesiems Filadelfijos apsaugos laiką. krikščionys (Apreiškimo 3:10; 12:14-16).

Žvėris ir netikėtas pranašas bandys valdyti jėgą, ekonominį šantažą, ženklus, melagingus stebuklus, žmogžudystes ir kitus spaudimus (Apreiškimo 13:10-17; 16:14; Danieliaus 7:25; 2 Tesaloniėčiams 2:9-10). . Krikščionys paklaus:

¹⁰ „Ar ilgai, Viešpatie, šventasis ir tikėtas, kol tu teisi ir atkeršysi už mūsų kraują tiems, kurie gyvena žemėje? (Apreiškimo 6:10)

Per anžius Dievo žmonės stebėjosi: „Kiek laiko užtruks, kol Jėzus sugrįš?”

Nors nežinome nei dienos, nei valandos, mes tikimės, kad Jėzus sugrįš (ir tikėtantmeti Dievo karalystė buvo įkurta) ^{XXI} amžiuje, remdamiesi daugybe Sventoje Rašto (pvz., Mato 24:4-34; Psalmyno 90:4; Ozėjo 6: 2; Luke 21:7-36; Hebrėjams 1:1-2; 4:4,11; 2 Petro 3:3-8; 1 Tesaloniėčiams 5:4), kurių kai kurios dalys dabar išsipildė.

Jei Jėzus nesikiš, pasaulis sunaikins visą gyvybę:

²¹ Tada bus didelis suspaudimas, kokio nebuvo nuo pasaulio pradžios iki šiol, ir nebus. ²² Ir jei tos dienos nebūtų sutrumpintos, nė vienas kūnas nebūtų išgelbėtas, bet dėl išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos. (Mato 24:21-22)

²⁹ Tuoj po tų dienų suspaudimų saulė aptems, o mėnulis nebesvies, žvaigždės kris iš dangaus, ir dangaus galybės susvyruos. ³⁰ Tada danguje pasirodys Žmogaus Sūnaus ženklas, tada visos žemės giminės raudos ir išvys Žmogaus Sūną, ateinančią dangaus debesyse su galybe ir didele šlove. ³¹ Jis pasiųs savo angelus su

dideliu trimioto garsu, ir jie surinks Jo išrinktuosius iš keturių vėjų, nuo vieno dangaus krašto iki kito. (Mato 24:29-31)

Dievo Karalystė yra tai, ko pasauliui reikia.

Karalystės ambasadoriai

Koks jūsų vaidmuo karalystėje?

Šiuo metu, jei esate tikras krikščionis, turite būti jo ambasadorius. Atkreipkite dėmesį, ką rašė apaštalas Paulius:

²⁰ Taigi mes esame Kristaus pasiuntiniai, tarsi Dievas per mus melstų: mes meldžiamės jus dėl Kristaus: susitaikykite su Dievu. (2 Korintiečiams 5:20)

¹⁴ Taigi atsistokite, susijusę juosmenį tiesa, apsilkę teisumo šarvą ¹⁵ ir apsiausę kejas rengdami taikos Evangeliją. ¹⁶ visų pirma imk tikėjimo skydą, kuriuo galėsi užgesinti visas piktoje ugnies smauges. ¹⁷ Imk išgelbėjimo šalmą ir Dvasios kardą, kuris yra Dievo žodis. ¹⁸ Visada melddamasis su visa malda ir prašymu Dvasijoje, budėdamas su visu atkaklumu ir maldavimu už visus šventuosius, ¹⁹ ir už mane, kad man būtų suteiktas žodis, kad galėčiau drąsiai atverti burną ir skelbti Evangelijos paslaptį, ²⁰ kurios ambasadorius esu surakintas; kad jame galėčiau drąsiai kalbėti, kaip ir privalau. (Efeziečiams 6:14-20)

Kas yra ambasadorius? Merriam-Webster turi tokį apibrėžimą:

1 : oficialus pasiuntinys; ypač : aukščiausio rango diplomatinis agentas , akredituotas užsienio vyriausybei ar suvereniui kaip nuolatinis savo vyriausybės ar suvereno atstovas arba paskirtas atlikti specialią ir dažnai laikiną diplomatinę užduotį

2 a : igaliotasis atstovas arba pasiuntinys

Jei esate tikras krikščionis, esate oficialus Kristaus pasiuntinys! Atkreipkite dėmesį, ką rašė apaštalas Petras:

⁹ Bet jūs esate išrinktoji karta, karališkoji kunigygtė, šventa tauta, Jo paties tauta, kad galėtumėte skelbti šlovę Jo, kuris pašaukė jus iš tamsos į savo nuostabią šviesą. ¹⁰ kurie kadaise nebuvo tauta, o dabar yra Dievo tauta, kurie nebuvo pasigailėję, bet dabar susilaukė gailestingumo. (1 Petro 2:9-10)

Mes, krikščionys, turime būti šventos tautos dalimi.

Kuri tauta dabar yra šventa?

Žinoma, nė viena iš šio pasaulio karalysčių – bet galiausiai jos bus Kristaus Karalystės dalis (Apreiškimo 11:15). Tai Dievo tauta, Jo Karalystė yra šventa.

*Kaip ambasadoriai, mes paprastai nedalyvaujame tiesioginėje šio pasaulio tautų politikoje. Tačiau dabar turime gyventi Dievo gyvenimo būdu (taip pat žr. nemokamą knygą, kurią rasite adresu www.ccoag.org pavadinimu: *Krikščionys: Dievo Karalystės ambasadoriai (Biblijos nurodymai gyventi kaip krikščioniai)*). Taip darydami geriau sužinome, kodėl Dievo keliai yra geriausi, kad Jo karalystėje galėtume būti karaliais ir kunigais bei karaliauti su Kristumi žemėje:*

⁵ Tam, kuris mus pamilo ir savo krauju nuplovė nuo mūsų nuodėmių, ⁶ ir padarė mus karaliais bei kunigais savo Dievui ir Tėvui, Jam šlovė ir valdžia per amžių amžius. Amen. (Apreiškimo 1:5-6)

¹⁰ Padarė mus karaliais ir kunigais mūsų Dievui. Ir mes karaliausime žemėje. (Apreiškimo 5:10)

Vienas iš ateities aspektų bus mokyti tuos, kurie tada yra mirtingieji, cili Dievo keliais:

¹⁹ Tauta gyvena Sione, Jeruzalėje. Daugiau nebeverkėsite. Išgirdęs tavo šauksmą, Jis tau bus labai maloningas; Kai Jis tai išgirs, Jis tau atsakys. ²⁰ Ir nors Viešpats duos tau nelaimės duonas ir vargo vandens, tavo mokytojai

nebebus nūstūnti ī kampā, bet tavo akys matys tavo mokytojus.²¹ Tavo ausys girdēs žodį už tavęs, sakantį: „Stai kelias, eik juo“, kai tik pasuksi ī dešinę arba kai pasuksi ī kairę. (Izaijas 30:19-21)

Nors tai yra tūkstantmečio karalystės pranašystė, šiame amžiuje krikščionys turi būti pasirengę mokytī:

¹² ... iki to laiko jūs turite būti mokytojai (Hebrajams 5:12)

¹⁵ Bet pašventinkite Viespatį Dievą savo širdyse ir būkite visada pasiruošę atsakyti kiekvienam, kuris jūsų klausia, kodėl jums slypi viltis, su romumu ir baimė (1 Petro 3:15).

Biblija rodo, kad daugelis ištikimesnių krikščionių prieš pat prasidedant Didžiajam suspaudinimui daugeliui pamokys:

³³ O tie, kurie supranta, daug pamokys (Danieliaus 11:33).

Taiigi, mokytīs, augti malonėje ir žinioje (2 Petro 3:18) turime daryti dabar. Dalis jūsų vaidmens Dievo karalystėje yra gebėjimas mokytī. O ištikimesniems filadelfiečiams (Apreiškimo 3:7-13) krikščionims tai taip pat apims svarbaus Evangelijos liudijimo palaikymą prieš tūkstantmečio karalystės pradžią (plg. Mato 24:14).

Skūrus Dievo karalystę, Dievo tauta bus naudojama padėti atkurti pažeistą planetą:

¹² Tie iš jūsų pastatys senąsias dykvietes ;
Tu iškelsi pamatus daugeliui kartų; Ir jus vadins pažeidimo taisytoju, gabriu,
kuriose gyventi, atkūrėju. (Izaijas 58:12)

Taiigi Dievo tauta, kuri gyvena Dievo būdu šiame amžiuje, palengvins žmonių gyvenimą miestuose (ir kitur) šiuo atkūrimo laikotarpiu. Pasaulis tikrai bus geresnė vieta. Dabar turėtume būti Kristaus ambasadoriai, kad galėtume tarnauti Jo Karalystėje.

Tikroji Evangelijos žinia yra permaininga

Ježus pasakė: „Jei laikotės mano žodžio, jūs tikrai esate mano mokiniai. 32 Ir jūs pažinsite tiesą, ir tiesa padarys jus laisvus“ (Jn 8, 31-32). Tiesos žinėjimas apie Dievo Karalystės Evangeliją išlaisvina mus nuo netikrų šio pasaulio vilčių spąstų. Galime drąsiai paremti planą, kuris veikia – Dievo planą! Šėtonas apgavo visą pasaulį (Apreiškime 12:9) ir Dievo Karalystė yra tikrasis sprendimas. Turime stovėti už tiesą ir ją propaguoti (plg. Jono 18:37).

Evangelijos žinia yra daugiau nei apie asmeninį išgelbėjimą. Geroji naujiena apie Dievo karalystę turėtų pakeisti žmogų šiame amžiuje:

² Ir neprisitaikykite prie šio pasaulio, bet pasikeiskite abnuojindami savo protą, kad galėtumėte išsiaiškinti, kokias yra gera, priimtina ir tobula Dievo valia. (Romiečiams 12:2)

Tikrąjį krikščionys perkeičia tarnauti Dievui ir kitiems:

²² Vergai, visuose dalykuose pakluskite savo šeimininkams pagal kuną, ne tarnaudami akimis, kaip patinka žmonėms, bet nuoširdžiai širdimi, bijodami Dievo.

²³ Ir ką darysite, darykite tai iš širdies, kaip Viešpačiui, o ne žmonėms, ²⁴ žinodami, kad iš Viešpaties gausite atlygį už paveldėjimą, nes jūs tarnaujate Viešpačiui Kristui. (Kolosečiams 3:22-24)

²⁸ Todėl, gavę nepajudinamą karalystę, turėkite malonę, kurios dėka galime tarnauti Dievui priimtinai su pagarba ir Dievo baimė. (Hebrajams 12:28)

Tikri krikščionys gyvena kitaip nei pasaulis. Mes priimame Dievo standartus virš pasaulio, kas yra teisinga ir neteisinga. Tiesūs gyvena tikėjimu (Hebrajams 10:38), nes, norint gyventi Dievo būdu šiame amžiuje, reikia tikėjimo. Krikščionys taip skyrėsi nuo pasaulio, kuriame jie gyveno, kad Naujajame Testamente jų gyvenimo būdas buvo vadinamas „Kelium“ (Apd 9:2; 19:9; 24:14,22). Pasaulis gyvena savanaudiškai, valdomas šėtono, vadinamuoju „Kaino kelium“ (Jude 11).

Evangelija apie Dievo karalystę yra teismo, džiaugsmo ir ramybės žinia (Romiečiams 14:17). Tinkamai suprastas pranašiškas žodis paguodžia (plg. 1 Korintiečiams 14:3; 1

Tesalonikiečiams 4:18), ypač stebint, kaip pasaulis byra (plg. Luko 21:8-36). Tikras krikščioniškas gyvenimo būdas veda į dvasinę gausą ir fizines palaimas (Markaus 10:29-30). Dėl to tie, kurie tuo gyvena, supranta, kad pasauliui reikia Dievo Karalystės. Krikščionys yra Dievo Karalystės ambasadoriai.

Krikščionys deda viltį į dvasinį, o ne fizinį, nors gyvename fiziniame pasaulyje (Romiečiams 8:5-8). Mes turime „Evangelijos viltį“ (Kolosiečiams 1:23). Pirmieji krikščionys suprato tai, ko daugelis šiandien išpažįstančių Jėzų iš tikrųjų nesuvokia.

6. *Įspėdžiška eldė mang eibėle ebelela gore ke mangla mathomo...*

Graikų-romėnų bažnyčios tiki, kad jos moko Dievo karalystės aspektų, tačiau jiems sunku suprasti, kas iš tikrųjų yra. *Paragolėjus, The Catholic Encyclopedia* moko apie karalystę:

*Kristaus... Kiekviename Jo mokyimo etape šios karalystės atėjimas, įvairūs jos aspektai, tikslai prasmė, būdas, kuriuo ji turi būti pasiekta, sudaro pagrindinį Jo pasisakymų elementą, todėl Jo kalbėjimas vadinamas „evangelija“. karalystės“ ...jie pradėjo kalbėti apie Bažnyčią kaip apie „Dievo karalystę“; plg. plk., J, 13; J Tėv., ii, 12; Apoc., J, 6, 9; p. 10 ir tt ...tai reiškia Bažnyčią kaip tą dieviškąją instituciją... (Popiežius H. Dievo Karalystė. *The Catholic Encyclopedia, Volume VII*. 1910).*

Nėra aukščiau buvo nurodyta „Pl., J, 13; J Tėv., ii, 12; Apoc., J, 6, 9; p. 10“ jei pažvelgsite į juos, pamatysite, kad nė vienoje iš tų etilčių nieko nesakoma apie *Bažnyčią* kaip Dievo karalystę. Jie moko, kad tikintigi bus Dievo Karalystės dalimi arba kad tai yra Jėzaus karalystė. Biblija išpėja, kad daugelis pakeis Evangeliją arba atsigrežtų į kitą, netikrą (Galatams 1:3-9). Deja, tai padarė įvairūs.

Jėzus mokė: „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas. Niekas nenuveina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane“ (Jono 14:6). Petras mokė: „Nėra išgelbėjimo kituose, nes žmonėms nėra duota po dangumi kita vardo, kuriuo būtume išgelbėti“ (Apd 4:12). Petras pasakė, kad žydai visi turi turėti tikėjimo, kad galėtų atgailauti ir priimti Jėzų, kad būtų išgelbėtas (Apd 2:38).

Priešingai, popiežius Pranciškus mokė, kad ateistai be Jėzaus gali būti išgelbėti gerais darbais! Jis taip pat mokė, kad žydai gali būti išgelbėti nepriėmiant Jėzaus! Be to, atrodo, kad jis ir kai kurie graikai-romėnai mano, kad nebiblinė „Marijos“ versija yra raktas į Evangeliją, taip pat raktas į ekumeninę ir tarpreliginę vienybę. Deja, jie ir kiti nesupranta Jėzaus svarbos IR tikrosios Dievo Karalystės Evangelijos. Daugelis propaguoja melagingas evangelijas.

Daugelis nori vaikščioti pagal regėjimą ir tikėti pasauliu. Naujasis Testamentas moko, kad krikščionys turi žiūrėti aukščiau:

² Susimąstykite apie tai, kas aukščiau, o ne į tai, kas yra žemėje. (Kolosiečiams 3:2)

⁷ Mes gyvename tikėjimu, o ne regėjimu. (2 Korintiečiams 5:7)

Tačiau popiežius Pijus XI iš esmės mokė vaikščioti žiūredamas į savo bažnyčią:

...Katalikų bažnyčia...yra Kristaus karalystė žemėje. (Pijaus enciklika *Quas Primas*).

Svetainėje *CatholicBible101* teigiama: "Dievo karalystė žemėje įsteigė Jėzus Kristus 33 m. po Kristaus, savo Bažnyčios, vadovaujamos Petro... Katalikų Bažnyčios, pavidalu. Tačiau tūkstantmeči Dievo Karalystė nėra čia ir ne Romos bažnyčia, bet ji bus žemėje. Nors tikroji Dievo Bažnyčia turi "raktus į karalystę" (Mato 16:19), tie, kurie tvirtina, kad bažnyčia yra karalystė, "atėmė pažinimo raktą" (Lk 11:52).

Romos Bažnyčia taip stipriai moko prieš nebrukus ateisiančią žemiškąją tūkstantmetę Dievo Karalystę, kad iš esmės tai yra vienintelė "Antikristo doktrina", nurodyta oficialiame Katalikų Bažnyčios katekizme:

676 Antikristo apgaulė jau pradeda formuotis pasaulyje kiekvieną kartą, kai tik teigiama istorijoje suvokti tą mesijinę viltį, kuri gali būti įgyvendinta anapus istorijos tik per eschatologinį sprendimą. Bažnyčia atmetė net modifikuotas šio karalystės falsifikavimo formas, kad būtų pavadintas tūkstantmečiu... (Katalikų bažnyčios katekizmas. *Imprimatur* Petest + Joseph kardinolas Ratzingeris. Doubleday, NY, 1995, p. 194)

Deja, tie, kurie su tuo sutinka, galiausiai turės didelių problemų skelbdami Dievo Karalystės Evangeliją. Kai kurie ims

baisūs žingsniai prieš tuos, kurie tai skelbia (Danieliaus 7:25; 11:30-36). Bet, galite pagalvoti, ar ne visi, kurie išpažįsta Jėzų Viešpačiu, bus karalystėje? Ne, jų nebus. Atkreipkite dėmesį, ką Jėzus pasakė:

²¹ „Ne kiekvienas, kuris man sako: „Viešpatie, Viešpatie“, eis į dangaus karalystę, bet tas, kuris vykdo mano dangiškoje Tėvo valią.“ ²² *Tą dieną daugelis* man sakys: „Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome Tavo vardu, išvarėme demonų Tavo vardu ir nepadarėme daug stebuklų Tavo vardu?“ ²³ Tada aš jiems pasakysiu: „Aš niekada jūsų nepažįčiau; šalin nuo manęs, jūs, kurie darote neteisybę!“ (Mato 7:21-23)

Apóstalas Paulius pažymėjo, kad jo laikais „neteisybės paslaptis“ „jau veikė“ (2 Tesalonikičiams 2:7). Šis neteisėtumas taip pat yra susijęs su tuo, ko Biblija perspėja paskutiniuose laikais, vadinamą „Paslaptimi, Didžiųjų Babilonų“ (Apreiskimo 17:3-5).

„Neteisybės paslaptis“ yra susijusi su išpažįstanciais krikščionis, kurie tiki, kad jiems nereikia laikytis dešimties Dievo įsakymų įstatyme ir tt ir (arba) yra tiek daug priimtinių išimčių ir (arba) yra priimtinių atgaitės formų, kurios sulaužytų Dievo įstatymus. Įstatymą, todėl nors jie mano, kad turi tam tikrą Dievo įstatymo formą, jie nesilaiko krikščionybės formos, kurią Jėzus ar Jo apaštalai pripažindytų teisėta.

Graikai-romėnai yra kaip fariziejai, kurie pažeidė Dievo įsakymus, bet tvirtino, kad jų tradicijos padarė tai priimtiniu – Jėzus pasmerkė tokį požiūrį (Mato 15:3-9)! Izajias taip pat perspėjo, kad žmonės, teigdami, kad yra Dievo, maištauja prieš Jo įstatymą (Izajie 30:9). Ši neteisėtą maištą, deja, matome iki šiol.

Atrodo, kad dar viena „paslaptis“ yra ta, kad Romos bažnyčia tiki, kad jos militaristinės ekumeninės ir tarpreliginės darbotvarkės atves į laiką ir nebiline Dievo Karalystės versiją žemėje. Šventasis Raštas įspėja dėl artėjančios ekumeninės vienybės, kuri, kaip jis moko, kelerius metus bus sėkminga (pastaba: rodoma Naujiji Jeruzalės Biblija, katalikų patvirtintas vertimas):

⁴ Jie parpuolė prieš slibiną, nes jis davė valdžią žvėriui, ir jie parpuolė priešais žvėrį, sakydami: „Kas gali lygintis su žvėrimi? Kas gali su tuo kovoti?“ ⁵

Zvėriui buvo leista išgirsti savo pasigyrimus ir piklžodžiavimus ir būti aktyviam keturiasdešimt du mėnesius.⁶ Jis piklžodžiavo Dievui, jo vardui, jo dangiškejam palapinei ir visiems, kurie ten yra prieglaudoje.⁷ Buvo leista kariauti su šventaisiais ir juos nugalėti, taip pat suteikta valdžia kiekvienai rasei, tautai, kalbai ir tautai;⁸ Ji garbina visi pasaulio žmonės, tai yra visi, kurių vardas nuo pasaulio įkūrimo nebuvo įrašytas į Avinėlio gyvenimo knygą.⁹ Kas girdi, teklauso:¹⁰ Tie, skirti nelaisvei ir nelaisvę; tie, kurie už mirtį nuo kardo, iki mirties nuo kardo. Štai kodėl šventieji turi turėti ištermės ir tikėjimo. (Apreiškimo 13:4-10, N JB)

Biblija išpieja dėl Babilono vienybės pabaigas:

¹ Vienas iš septynių angelų, turėjusių septynis dubenėlius, atėjo man pasikalbėti ir tarė: „Atėik čia, aš parodysiu tau bausmę didžiąjai paleistuvei, sostei prie gausaus vandens,² su kuria visi žemės karaliai, išvirkavo ir visus pasaulio gyventojus pagirdė savo svetimavimo vynu.“³ Jis nusiųdė mane dvasia į dykumą, ir ten pamaciau moterį, jejančią ant raudono žvėries, turinčią septynias galvas ir dešimt ragų, ant kurių buvo užrašyti piklžodžiaviantys titulai.⁴ Moteris buvo apsirengusi purpurine ir raudona rūbais, spindėjo auksu, brangakamieniais ir perlais. Ji laikė auksinį vyno taurę, pripildytą bjaurių jos paleistuvystės nešvarumų.⁵ ant jos kaktas buvo užrašytas vardas, paslaptingas vardas: „Didžioji Babelė, visų paleistuvų ir visų žemėje nešvarių papročių motina“.⁶ Mačiau, kad ji buvo girta, girta nuo šventųjų kraujo ir Jėzaus kankinių kraujo. o kai pamaciau ją, buvau visiškai paslaptingas. (Apreiškimo 17:1-6, N JB)

⁹ „Tai reikalauja gudrumo. Septynios galvos yra septynios kalvos, ant kurių sėdi moteris. . .¹⁸ Moteris, kurią matėte, yra didysis miestas, turintis valdžią visiems žemės valdovams. (Apreiškimo 17: 9,18, N JB)

¹ Po to aš pamaciau kitą angelą, nužengiantį iš dangaus, turintį didelę valdžią žemė spindėjo jo šlove.² Visu balsu jis šaukė: „Žuvo Babilonas, žlugo Didysis Babilonas ir tapo velnių prieglauda bei visų nešvankių dvasių ir purvinų, bjaurių paukščių prieglauda.“³ Visos tautos gėrė jos paleistuvystės vynu. Kiekvienas karalius žemėje su ja paleistuvavo, ir kiekvienas pirklys tapo turtingas dėl jos

ištvirkavimo".⁴ Kitas balsas prabilo iš dangaus. Girdėjau sakant: „*Išsik, mano tauta, šalin nuo jos, kad nedalyvautum jos nusikaltimuose ir neketum tų pačių negandų*“.⁵ Jos nuodėmės siekia dangų, ir Dievas turi omenyje jos nusikaltimus: elkis su ja taip, kaip ji elgėsi su kitais.⁶ Jai turi būti sumokėta dviguba suma, nei ji reikalavo. Ji turi turėti dvigubai stipresnį puodelį savo mišinio.⁷ Keikiena jos pompastika ir orgija turi atlikti kankinimus ar kančias. Aš esu karalienės sosto, galvoja ji: Aš nesu našlė ir niekada nesužinosiu apie neketi.⁸ Vieną dieną ją užklups marai: ligos, gedulas ir badas. Ji bus sudeginta iki žemės. Viespats Dievas, kuris ją pasmerkė, yra galingas“.⁹ Jos raudos ir raudos žemės karaliai, kurie kartu su ja paleistuvavo ir rengė orgijas. Jie mato dūmus, kai ji dega (Apreiškimo 18:1-9, N JB)

Zacharijuje Biblija išpažia dėl ateinančio Babilono ir parodo, kad linkama vienybė nevyks tol, kol Jėzus sugrįš:

¹⁰ Atsargiai! Saugokis! Bėk iš siaurės žemės, – sako Viespats, – nes aš išskleidžiau tave į keturis dangaus vėjus, – sako Viespats.¹¹ Atsargiai! Pabėgk, Sione, dabar gyvenantis su Babilono dukra!

¹² Nes taip sako Viespats Sabactas, nes šlovė įsakyla

aš, apie tautas, kurios tave plėšė: „Kas tave paliečia, tas paliečia mano akies obuolį.“¹³ Dabar pažvelk, aš pamejusi prieš juos ranką, ir jie bus apiplėšti tų, kuriuos jie pavergė“. Tada jūs žinosite, kad Viespats Sabactas mane atsiuntė!

¹⁴ Giedokite, džiaukitės, Siono dukra, nes dabar aš ateinu gyventi tarp jūsų, – sako Viespats!¹⁵ Tą dieną daugelis tautų atsivers į VIESPATĮ. Taip, jie taps jo žmonėmis ir gyvens tarp jūsų. Tada jūs žinosite, kad Viespats Sabactas atsiuntė mane pas jus!¹⁶ Viespats užvaldys Judą, jo dalį Šventėjeje žemėje, ir vel pasirinks Jeruzalę. (Zacharijuje 2:10-16, N JB; atkreipte dėmesį, kad KJV / NKJV versijose cituotės nurodytos kaip Zacharijuje 2:6-12)

Ekumeniniai ir tarpreliginiai judėjimai, kuriuos skatina Jungtinės Tautos, Vatikanas, daugelis protestantų ir Rytų ortodoksų lyderių, yra aiškiai smerkiami Biblijos ir netvirtų

būti skatinami. Jėzus perspėjo apie tuos, kurie teigia sekantys Jį, kuris „daugeli suklaidins“ (Mato 24:4-5). Daug ekumenizmo yra susiję su Apreiškimo 6:1-2 „baltųjų raitelių“ (kuris NE Jėzus) ir Apreiškimo 17 skyriaus paleistuve.

Kaip ir Zacharijas, apaštalas Paulius taip pat mokė, kad tikroji tikėjimo vienybė neatsiras tol, kol Jėzus sugrįš:

¹³ kol visi pasieksime vienybę tikėjime ir Dievo. Sūnaus pažinimu ir suformuosime tobulą Žmogų, visiškai subrendusį paties Kristaus pilnavei. (Efeziečiams 4:13, NJB)

Tie, kurie tiki, kad ši vienybė ateina prieš Jėzaus sugrįžimą, klysta. Tiesą sakant, kai Jėzus grįš, Jis turės sugriauti tautų, kurios susirinks prieš Jį, vienybę:

^{11:15} Tada septintasis angelas pūtė trimitą, ir danguje buvo girdėti šaukiantys balsai: „Pasaulio karalystė tapo mūsų Viešpaties ir jo Kristaus karalyste, ir jis viešpataus per amžių amžius“. ¹⁶ Dvidešimt keturi vyresnieji, sėdėję Dievo akivaizdoje, nusilenkė ir kaktėmis palietė žemę garbindami Dievą ¹⁷ šiais žodžiais: „Dėkojame tau, visagali Viešpatie Dieve, kuris yra, kuris buvo, prisitęsęs tavo didžiulę galią ir pradėdamas tavo viešpatavimą. ¹⁸ Tautos šurmuliavo ir dabar atėjo laikas tavo atpildymui ir mirusiems teisti, tavo tarnams pranašams, šventiesiems ir tiems, kurie bijo tavo vardo, mažiems ir dideliems. . . Atėjo laikas sunaikinti tuos, kurie naikina žemę. (Apreiškimo 11:15-18, NJB)

^{19:6} Ir išgirdau didžiulės minios balsus, panašius į vandenyno šniokštimą ar griauštinių griauštinių atsakančius: „Aleliuja! Prasidėjo Viešpaties, mūsų visagali Dievo, karalystė; . . . ¹⁹ Tada pamaciau žvėrį, visus žemės karalius ir jų kariuomenę, susirinkusią kovoti su Raiteliu ir jo kariuomene. ²⁰ Bet žvėris buvo paimtas į nelaisvę kartu su netikru pranašu, kuris padarė stebuklus žvėries labui ir per juos suklaidino tuos, kurie sutiko su žvėries ženklais, ir tuos, kurie garbino jo statulą. Šie du buvo gyvi įmesti į ugningą degančios sieros ežerą. ²¹ Visi likusieji buvo nužudyti Raitelio kardais, išlindusiu iš jo burnos, ir visi paukščiai apsirijo savo mėsa. . . ^{20:4} Tada aš pamaciau sėstus, kuriuose jie atsisėdo ir jiems buvo suteikta teisė teisti. Mačiau sielas visų, kuriems buvo nukirstos galvos už tai, kad jie liudijo

apie Jēzu ir skelbē Dievo vārdi, ir tie, kurie atsisakē garbinti žvēri ar jo statulā ir nepriemē zēnklo ant savo kaklas ar ranku; jie atgāje ir karaliavo su Kristumi tūkstanti metu. (Apreišķimo 19:6 , 19-21 ; 20:4, NJB)

Atkreipkite dēmes, kad Jēzus turēs sunaikinti priēš Jī susivienijusias pasaulio kariuomenes. Tada Jis ir šventieji viespataus. Tada bus tēnkama tēkējimo vienybē. Deja, daugelis klausys nelikru tārnu, kurie atrodē geri, bet tekie nēra, kaip ispēje apaštālas Paulius (2 Korintiečiams 11:14-15). Jei daugiau iš tikruju suprastu Bibliju ir Dievo Karalystēs Evangeliju, mažiau kovetu priēš Jēzu.

7. *Seka nose benagale kad skye aed*

Nors žmonės mėgsta manyti, kad esame tokie protingi, mūsų supratimas turi ribas, tačiau Dievo „supratimas yra begalinis“ (Psalmyno 147:5).

Stai kodėl prireiks Dievo išieškojimo, kad sutvarkytume šią planetą.

Nors daugelis tiki Dievu, didžioji dauguma žmonių nenori gyventi taip, kaip Jis iš tikrųjų nurodo. Atkreipkite dėmesį į šiuos dalykus:

⁸ Jis tau, žmogau, parodė, kas gera; O ko Viešpats iš tavęs reikalauja, jei nedorai darytum, mylėtum gailėstingumą ir nuolankiai vaikščiotum su savo Dievu? (Michėjo 6:8)

Nuolankiai vaikščioti su Dievu žmonija tikrai nenorėjo daryti. Nuo Ademo ir Jėvos laikų (Pradžios 3:1-6) žmonės nusprendė pasikliauti savimi ir savo prioritetais, o ne Dievu, nepaisant Jo įsakymų (Išėjimo 20:3-17).

Patarlių knyga moko:

⁵ Pasitikėk Viešpačiu visa širdimi ir nesiremk savo protu. ⁶ Visuose savo keliuose pripažink Jį, ir Jis nukreips tavo takus. ⁷ Nebūk išmintingas savo akyse; Bijokite Viešpaties ir šalinkitės nuo blegio. (Patarlių 3:5-7)

Tačiau dauguma žmonių tikrai nepasitikės Dievu visa širdimi ir nelaukė, kad Jis nukreips jų žingsnius. Daugelis sako, kad darys tai, ko nori Dievas, bet to nedaro. Žmonija buvo apgauta šėtono (Apraškimo 12:9) ir papuolė į pasaulio geismus bei „gyvenimo išdidumą“ (1 Jono 2:16).

Todėl daugelis sugalvoja savo religines tradicijas ir pasaulietines vyriausybes, nes mano, kad žino geriausiai. Tačiau jie neatgailauja (plyg. Jeremijo 10:23) ir tikrai neatgailaus.

Stai kodėl žmonijai reikia Dievo Karalystės (plyg. Mato 24, 21-22).

Apsvarstykite palaiminimus

Vienas iš labiausiai žinomų Jėzaus pareiškimų buvo palaiminimai, kuriuos Jis pasakė savo pamokslė Alyvų kalne.

Atkreipkite dėmesį į tai, ką Jis pasakė:

³ „Palaiminti dviasios vargšai, nes jų yra dangaus karalystė. ⁴ Palaiminti liūdintys, nes jie bus paguosti. ⁵ Palaiminti romieji, nes jie paveldės žemę. ⁶ Palaiminti, kurie alksta ir trokšta teisumo, nes jie bus pasotinti. ⁷ Palaiminti gailestingieji, nes jie susilauks gailestingumo. ⁸ Palaiminti tyrasirdžiai, nes jie regės Dievą. ⁹ Palaiminti taikdariai, nes jie bus vadinami Dievo vaikais. ¹⁰ Palaiminti, kurie yra persekijami dėl teisumo, nes jų yra dangaus karalystė. (Mato 5:3-10)

Būtent Dievo karalystėje (plg. Mk 4, 30–31), kurią Matas dažnai vadina dangaus karalyste (plg. Mato 13, 31), šie palaiminti pažadai išsipildys. Būtent Dievo karalystėje išsipildys pažadas, kad romieji paveldės žemę, o tyriji pamatys Dievą. Laukite gerų naujienų apie palaiminimus Dievo karalystėje!

Dievo keliai teisingi

Tiesa ta, kad Dievas yra meilė (1 Jono 4:8, 16), o Dievas NEŪA savanaudis. Dievo įstatymai rodo meilę Dievui ir mūsų artimui (Morkaus 12:29-31; Jekūbo 2:8-11). Pasaulio keliai yra savanaudiški ir baigiasi mirtimi (Romiečiams 8:6).

Atkreipkite dėmesį, kad Biblija rodo, kad tikri krikščionys laikosi įsakymų:

¹ Kas tiki, kad Jėzus yra Kristus, yra gimęs iš Dievo, ir kiekvienas, kuris myli gimusįjį, myli ir gimusįjį iš Jo. ² Iš to mes žinome, kad mylime Dievo vaikus, kai mylime Dievą ir laikomės Jo įsakymų. ³ Juk tai yra Dievo meilė, kad laikomės Jo įsakymų. Ir Jo įsakymai

nėra apsunkinantys. (1 Jono 5:1-3)

Visi Dievo įsakymai yra teisumas (Psalmyno 119:172). Jo keliai tyri (1 Titui 1:15). Deja, daugelis priėmė įvairias „neteisėtumą“ formas ir nesuvokia, kad Jėzus atėjo NE panaikinti įstatymo ar pranašų, o juos įvykdyti (Mato 5:17), paaiškindamas tikrąją jų prasmę ir išplėsdamas jas daugiau nei daugelis. mintis (pvz., Mato 5:21-28). Jėzus moko, kad „kas tai daro ir moko, tas bus vadinamas didingu dangaus karalystėje“ (Mato 5:19) (sąvokas „Dievo karalystė“ ir „dangaus karalystė“ galima sukeisti).

Biblija moko, kad tikėjimas be darbų yra miręs (Jokūbe 2:17). Daugelis teigia, kad seka Jėzumi, bet tikrai netikės Jo mokymais (Mato 7:21-23) ir nesekuos Jo, kaip turėtų (plg. 1 Korintiečiams 11:1). „Nuodėmė yra įstatymo nusizengimas“ (1 Jono 3:4, KJV) ir visi nusidėjo (Romiečiams 3:23). Tačiau Biblija rodo, kad gailėstingumas nugalės teismą (Jokūbe 2:13), nes Dievas tikrai turi planą visiems (plg. Luko 3:6).

Žmonių sprendimai, išskyrus Dievo kelius, neveiks. Tūkstantmečio karalystėje Jėzus valdys „geležine lazda“ (Apreiškimo 19:15), o gėris nugalės, nes žmonės elgsis Dievo būdu. **WJSOS pasaulio problemas egzistuoja, nes šie pasaulio visuomenės atsisako paklusti Dievui ir Jo įstatymui.** Istorija rodo, kad žmonija nepajėgi išspręsti visuomenės problemų:

⁶ Nes kūniškas mąstymas yra mirtis, o dvasias mąstymas yra gyvenimas ir ramybė. ⁷ Nes kūniškas protas yra priešiškas Dievui, nes ji nepavaldi Dievo įstatymui ir negali būti. ⁸ Taiigi tie, kurie yra kūne, negali patikti Dievui. (Romiečiams 8:6-8)

Krikščionys turi sutelkti dėmesį į dvasinius dalykus ir jiems suteikta Dievo Dvasia, kad tai padarytų šime anžiuje (Romiečiams 8:9), nepaisant mūsų asmeninių silpnybių:

²⁶ Matote savo pašaukimą, broliai, kad nėra pašaukta daug išmintingų pagal kūną, nedaug galingų ir nedaug kilmingų. ²⁷ Bet Dievas išsirinko pasaulie kvailybės, kad sugėdintų išmintinguosius, ir Dievas išsirinko pasaulie silpnybes, kad sugėdintų galinguosius. ²⁸ Pasaulie niekšybės ir niekintus Dievas išsirinko, o kas ne, kad sunaikinti, kas yra, ²⁹ kad joks kūnas nesigirtų Jo akivaizdoje. ³⁰ Bet jūs esate Kristuje Jėzuse, kuris mums tapo Dievo išmintimi, teisumu,

pašventinimu ir alpirkimu, ³¹ kad, kaip parašyta: „Kas giriasi, tegirdi Viešpačiū“. (1 Korintiečiams 1:26-31)

Krikščionys turi didžiulius Dievo planus! Mes dabar einame tikėjimu (2 Korintiečiams 5:7), žvelgdami aukščiau (Kol 3:2) tikėdami (Hebrėjams 11:6). Būsime palaiminti, kad laikomės Dievo įsakymų (Apreiškimo 22:14).

Seka nose bonagale kad shyje aeds Evangelija?

Protestantai linkę manyti, kad priėmę Jėzų kaip Gelbėtoją, jie ieško Dievo Karalystės. Katalikai tiki, kad pakrikštytiji, nel būdami kūdikiiai, iįjo i jų baįnyčią kaip karalystę. Katalikai ir Rytų ortodoksai linkę manyti, kad per sakramentus ir pan. jie siekia Dievo karalystės. Nors krikščionys turi būti pakrikštyti, graikų-romėnų protestantai linkę žvelgti i pasauli, kad išspręstų žmėnijos problemas. Jie linkę i žemišką dėmesį (plg. Romiečiams 8:6-8).

Pirmiausia siekti Dievo Karalystės (Mata 6:33) krikščionims turi būti viso gyvenimo tikslas. Tikslas – ieškoti sprendimų ne i pasauli, o i Dievą ir Jo kelius. Geroji naujiena apie Dievo karalystę keičia mūsų gyvenimus.

Biblijeje sakoma, kad krikščionys valdys kartu su Jėzumi, bet ar suprantate, kad tai reiškia, kad tikri krikščionys iš tikrųjų valdys miestus? Jėzus mokė:

¹²Vienas didikas išvyko i tolimą šalį, kad gautų sau karalystę ir sugrįžtų. ¹³Tada jis pasišaukė dešimt savo tarnų, atidavė jiems dešimt minų ir tarė: „Daryk reikalus, kol ateisiu“. ¹⁴ Bet jo piliečiai jo nekentė ir išsiuntė delegaciją iš paskos, sakydami: „Mes neturėsime, kad šitas viespatautų“.

¹⁵ Ir taip atsitiko, kad grįžęs, gavęs

karalystę, jis įsakė šioms tarnams, kuriems atidavė pinigų, pasikviesti pas save, kad žinotų, kiek kiekvienas žmogus uždirbo prekiaujant. ¹⁶ Tada atėjo pirmasis, sakydamas: „Seimininke, tavo mina uždirbo dešimt minų“. ¹⁷ Jis jam tarė: „Gerai, geras tarne! Kadangi buvai ištikimas mažame dalyke, turėk valdžią dešimčiai

miestų".¹⁸ *Atėjo antrasis, sakydamas: 'Seimininke, tavo mina uždirbo penkias minas'.*¹⁹ *Lygiai taip pat jįs jam tarė: 'Tu taip pat vadovauk penkiems miestams'.* (Lk 19:12-19)

Būkite ištikimi dėl to, ką dabar turite. Krikščionys turės galimybę valdyti tikrus miestus, tikroje karalystėje. Jėzus taip pat pasakė: "Mano atlygis yra su manimi, kiekvienam duoti pagal jo darbus" (Apreiškimo 22:12). Dievas turi planą (Jobo 14:15) ir vietą (Jono 14:2) tiems, kurie jam tikrai atsilieps (Jono 6:44; Apreiškimo 17:14). Dievo Karalystė yra tikra ir jūs galite būti jos dalimi!

2016 m. pradžioje žurnale "Science" buvo straipsnis "Minių galia", kuriame nurodoma, kad dirbtinis intelektas ir minios išteklių naudojimas gali išspręsti "piktas problemas", su kuriomis susiduria žmonija. Tačiau straipsnyje nepavyko suprasti, kas yra nedorybė, jau nekalbant apie tai, kaip ją išspręsti.

Bendradarbiavimas, neskaitant sekimo tikraisiais Dievo keliais, yra pasmerktas žlugti XXI amžiuje, kaip ir po Didžiojo potvynio, kai žmonija bendradarbiavo statydama žlugusį Babelio bokštą (Pradžios 11:1-9).

Problemų pasaulyje, tokiose vietose kaip Artimieji Rytai (nepaisant laukiamų laikinų laimėjimų, pvz., Danieliaus 9:27a; 1 Tesalonikiečiams 5:3), žmonės neišspręs – mums reikia Dievo Karalystės ramybės (Romiečiams 14: 17).

Tarptautinio terorizmo problemų, nepaisant laukiamų laimėjimų, neišspręs (plg. Ezechielio 21:12) apgauti Jungtinėse Tautose (plg. Apreiškimo 12:9) – mums reikia Dievo Karalystės džiaugsmo ir paguodos.

Aplinkos problemos nebus išspręstos tarptautiniu bendradarbiavimu, nes pasaulio tautos padės sunaikinti žemę (Apreiškimo 11:18), bet jas išspręs Dievo Karalystė.

Seksualinio amoralumo, abortų ir žmogaus kūno dalių pardavimo klausimus išspręs ne JAV (plg. Apreiškimo 18:13), o Dievo Karalystė.

Didžiulę skolę, kurią turi JAV, JK ir daugelis kitų tautų, išspręs ne tarplautinis tarpininkavimas, o galiausiai (po sunaikinimo pagal Habakukę 2:6-8) Dievo Karalystė.

Nežinojimo ir klaidingo išsilavinimo neišspręs Jungtinės Tautos – mums reikia Dievo Karalystės. Religinės nesantaikos tikrai neišspręs joks ekumeninis tarpreliginis judėjimas, sutinkantis su išganymu, išskyrus tikrąjį Biblijos Jėzų. Nuodėmė yra pasaulio problema, todėl mums reikia Jėzaus aukos ir Jo sugrįžimo į Dievo karalystę. Šiuolaikinis medicinos mokslas neturi visų atsakymų apie žmonių sveikatą – mums reikia Dievo Karalystės.

Bado problemų neišspręs genetiškai modifikuoti organizmai, dėl kurių dėl galimo derliaus nutūkimo kai kurioms pasaulio dalims gresia badas – mums reikia Dievo Karalystės.

Didžiulis skurdas kai kuriose Afrikos, Azijos ir kitose vietose, nors tam tikrą laiką naudojosi nuo pabaigos laikų „Babilono“ (plg. Apreiškimo 18:1–19), skurdo problemos neišspręs – mums reikia Dievo Karalystės. Mintis, kad žmonija, be Jėzaus, gali atnešti utopiją šiame „dabartiniame blogio amžiuje“, yra klaidinga evangelija (Galatams 1:3–10).

Tūkstantmetis Dievo karalystės etapas yra tiesioginė karalystė, kuri bus įkurta žemėje. Jis bus pagrįstas mylinčiais Dievo įstatymais ir mylinčiu Dievu kaip lyderiu. Šventieji karaliaus su Kristumi tūkstantį metų (Apreiškimo 5:10; 20:4–6). Ši karalystė apims tuos, kurie tikrai priklausė Dievo Bažnyčiai, tačiau jokiam Rašte netigima, kad Dievo Karalystė iš tikrųjų yra Bažnyčia (katalikų ar kitokia). Romos bažnyčia priešinosi tūkstantmečio mokymui, o vėliau, artėjant prie pabaigos, ji dar stipriau priešinsis Biblijos Evangelijos žinią. Tikėtina, kad tai sulauks didelio žiniasklaidos dėmesio, o tai gali padėti įvykdyti Mato 24:14.

Paskutiniame etape Dievo Karalystė apims „Naująją Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus nuo Dievo“ (Apreiškimo 21:2), ir jos augimui nebus galo. Nebebus neteisybės, liūdesio ir mirties.

Dievo Karalystės Evangelijos skelbimas ir supratimas yra svarbi Biblijos tema. Apie tai mokė Senojo Testamento rašytojai. Jėzus, Paulius ir Jonas apie tai mokė. Apie tai

buvo mokoma seniausiam „krikščioniškame“ pamokse, istikusiam už Naujojo Testamento ribų. Antrojo amžiaus pradžios krikščionių lyderiai, kaip Polikarpas ir Melitas, apie tai mokė. Mes, besitęsiančioje Dievo bažnyčioje, šiandien to mokame. Prisiminkite, kad Dievo karalystė yra pirmoji tema, apie kurią Biblija parodo, kad Jėzus pamokslavo (Markaus 1:13. Apie tai Jis skelbė ir po prisikėlimo (Apaštaly darbai 1:3), ir to pirmiausia turėty siekti krikščionys (Mato evangelija). 6:33).

Evangelija yra ne tik apie Jėzaus gyvenimą ir mirtį. Evangelijos, kurios mokė Jėzus ir Jo pasekėjai, akcentas buvo ateinanti Dievo Karalystė. Karalystės evangelija apima išgelbėjimą per Kristų, bet taip pat mokymą apie žmonių vyriausybių pabaigą (Apreiškimo 11:15).

Atsiminkite, Jėzus mokė, kad galas ateis tik tada, kai pasauliui bus paskelbta karalystės evangelija, ludyjanti visoms tautoms (Mato 24:14). Ir tas pamokslavimas vyksta dabar.

Geros žinios yra tai, kad Dievo Karalystė yra žmonių problemų sprendimas. Tačiau dauguma nenori to palaikyti, nei girdėti, nei tikėti jos tiesa. Dievo Karalystė yra amžina (Mato 6:13), o „šis pasaulis praeina“ (1 Korintiečiams 7:31).

Tęsiančioji Dievo Bažnyčia, rimtai žiūrime į tikrosios Dievo Karalystės evangelijos skelbimą. Mes stengiamės mokyti visko, ko moko Biblija (Mato 28:19-20), įskaitant Dievo karalystę (Mato 24:14). Kol laukiame tos karalystės, turime mokyti ir sekti Dievo keliais bei paguosti kitus, norinčius tikėti tiesa.

Ar neturėtumėte pritariti ateinančios Dievo Karalystės Evangelijos skelbimui? Ar patikėsite Dievo Karalystės Evangelija?

Konnetineta uma faie talitani alasoifua

Ole ofisao le ISA le *Konnetineta uma faie talitani alasoifua* ezali na esika cyo: 1036 W. Grand Avenue, na libongo ya Gravor, na dikika ya California, 93433 USA; svetaini www.ccaag.org.

Konnetineta uma faie talitani alasoifua (OOOG) Uepisaito

OOOG.AS.IA Site cyo ezali na focus na Asie.

OOOG.MN Si svetaini skirita Indijias pavelo objektams.

OOOG.EU O loo taula'i atu leni nafaaga i Europa.

OOOG.NZ Site cyo ezali ciblé na Nouvelle-Zélande mpe basusu cyo bawutaka na Angletorre.

OOOG.ORG Tai yra pagrindinė svetainė *Konnetineta uma faie talitani alasoifua*. E tautuaina ai tagala i konnetineta uma. O loo i ai tusiga, seotaga, ma vitio.

OOOG.CANADA.OA Site cyo ezali ciblé vers ba cyo bazali na Canada.

OOOG.Africa.ORG Si svetaini skirita tiems, kurie yra Afrikejo.

OOOL.PDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. O le upisaito leni o le gagana Sipaniolo mo le *Konnetineta uma faie talitani alasoifua*.

OOON.MD.PH Patuley na Iglesia ng Diyos. Oyo ezali site internet ya Philippines ya *Konnetineta uma faie talitani alasoifua*. Jame yra informacijas angli ir tagalogu kalbomis.

O le upisaito leni o le gagana Sipaniolo mo le

OOOWR.ITER.COM Site cyo ezali esaleli monene ya kasakola mpe ezali na bansango, mateya, masolo ya mambi ya kala, bavideo, mpe makambo ya sika ya bisakweli.

OOOH.U.R.F.H.H.I.S.T.O.R.Y.B.O.O.K.O.O.M Tai lengvai isimenama svetaini su straipsniais ir informacija apie Baznyčios istorija.

OOOB.B.L.E.N.E.W.S.P.R.O.P.H.E.T.E.Y.N.E.T.O se upisaito leni i luga o le leitio i luga o le initeneti lea e aofia ai talafou ma autu faatusipaia.

Uyua Tute mpe BitOuto Iraisas Kernalai mpe na Masalo mpe Masalo

Bible News Prophecy alaleo. Ba videos ya sermonette ya OOOG.

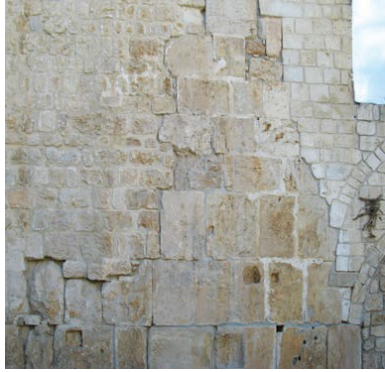
OOOG.Africa alaleo. OOOG pranešimai Afriko kalbomis.

OOOG.Animations alaleo e acao atu ai vaega o talitanuga faa-Kerisiano.

OOOG.Sermones alaleo ezali na bansango na mensko ya Espagnol.

Continuing OOOG alaleo. OOOG vaizda pamakslai.

O le ata o loo faaalua i lalo ifo o nisi o nai pitiki o loo tatee (o nisi na faapeape mulimuli ane) o se fale i
Jerusalem a lea o ta'ua i nisi taimi o le Cenacle, ae na sili atu ona faamatalaina o le Ekalesia a le Atua i le
Mauga i Sisifo o Jerusalem (lea ua ta'ua nei o le Mauga o Siena):

Bato bakanisaka de esika yango ezalaki esika ayo mbala masusu ndako-nzambe ya boklisto ya selasalo ya
liboso etongamaki. Ndako ayo 'nsango malamu ya Bekonzi ya Nzambe' ya Yesu dingaki kosakalama
kati na yango malamalamaga i le lautele o le atulaulau.

*Del ias priegjastis mes taip pat be palivas detejamo Diani, nes, jias, bratai, tppate Diano bojnycij, kurias
Judijjo gra Kristija Jezusa, pasokijais. (1 Tsalanikeicijams 2: 13-14)*

Muasiridijais kavokite vaj tkegimej, kuris korij visomis laikoms bavo pristalijtas svontesoms. (Judis 3)

*Jis (Jezus) jions taris: "As turis skelbiti Diano korolijstij ir kiltoms miestoms, nes tus tkeisli bavas
iisijstas." (Luko 4:43)*

*Bel isibokite Diano korolijstis, ir visa tai bus prideto prie jias. Nalijisk, mazgji kaimeis, nes tavo tveni
malonu duoti tau korolijstij. (Luko 12:31-32)*

*Is iito korolijstis Evongelija bus skelbioma visomo pasadyje kaip ludytyjas visomis tautoms, ir tada ateis
pabraiga. (Mato 24: 14)*